ஒ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணந்தி சிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

இருபாவிருபஃது மூலமும்,

சிறுவாவெதுணைறயாதினம்

நமச்சிவாயத்தம்பிரான்செய்த உரையும்.

இவை,

அஷ்டாவதானம்

துணை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

பார்வையிடப்பட்டு,

சகலவியம்பகம்

முருகேசமுதலியாரால்

சென்னை :

திருநெல்வேலிசைவசித்தாந்தசபையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சகஉகூ.

இராமாயணம்.

இருஞ்சிற்றாண்டமைவு.

இ ரு டா வி ரு டம் சு.

ஆரணியகாண்டம்.

விராதன்வதைப்படலம்.

[மேல் ஏழு திசைகளிலும் எல்லாவுலகங்களையும் ஒருங்கே தன்னுள் அடக்கி வைத்துக் காத்தருளுகின்ற பரம்பொருளாகிய திருமாலின் திருவவதாரமாகிய இராமபிரான் தன் தேவியாகிய சீதாபிராட்டியாரையும் தம்பியாகிய இலக்குவனையும் அழைத்துக்கொண்டு தண்டகாரண்யத்தில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாறு.]

தண்டகாரண்யத்தில் எழுந்தருளியிருந்த இராமபிரான் அங்கு முனிவர்களுக்கு இடையூறு செய்துகொண்டிருந்த அரக்கர்களை அழித்தல்.

தண்டகாரண்யத்தில் எழுந்தருளியிருந்த இராமபிரான் அங்கு முனிவர்களுக்கு இடையூறு செய்துகொண்டிருந்த அரக்கர்களை அழித்தல்.

குருகுதி என்னவே சிவமென்று மாசாரியனென்றும் சொல்லுயிரா
கிரண்டு மொருருமுதலென்பதுங் கண்டுகொள்க. அப்படியானு
விக்தச்சிவ னிப்படி மானிடவேடமாக வென்னவென வினில் அஃதாவது விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னப்
பட்ட மூவகை யான்மாக்களையுந் சிவனிரவிக்கு மிடஞ்சு யா
காமொரு பட்சிகளை மிருகங்களைப் பிடிக்கவென்றழைவர்களை
ற்கதற்கேற்ற வினைப்பாசங்களைக் காட்டிப் பிடித்தாற்போல
ஆன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட வுருவத்துட்புக்குத்தக்க திருமேனியென
ண்டருளி யிரட்சிக்கை கடனுகையால் சகலராயுள்ள மானுட
னர் யிரட்சிக்குமிடத் தவர்களைப்போல மானிடச் சட்டை சாத்
தியாசாரிய விக்கிரகமாக வெழுந்தருளினவதனை வுணர்க. சிவனென்
மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட வுருவத்துக்குத்தக்க திருமேனியென்ன
டருவுவ னென்பதற்குப் பிரமாணம். ஞானாடுசா கமனத்தில்
"எவ்வுலகத்து மூர்த்தி யேதுவென்ன முலனியாய்து, மவ்வுல
த்து மேனி யதுவென்னடங்கமெரு மீசன்". எ-து. கண்டுவென
ன்க. சகலராயுள்ள மானுடனை யிரட்சிக்குமிடத் தவர்களைப்
போல மானிடச் சட்டைசாத்தி யாசாரியவிக்கிரகமாக வெழுந்
தருளுவ னென்பதற்கு. பி - ம். போற்றிப் பஃறருடையில்
"நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் காடுமலையென்றிவரை, மந்திரமூ
யுண்ணனின் றருத்தருளிப் - பின்னைன்பு, மோவாவினாய்தும் பிரம
யாகலருக்குத், தேவாய்மலகன்மந் தீர்த்தருளிப் - பூவலயம்,
னின்றுதீங்காச் சகலர்க்கவர்போல், மூன்னின்றுமூம்மலந்தீர்
காட்டுகொள்ளுங் - யன்னவுறுக், காதிருவுலமாகுலிரு லாவுந்தி
த்தெரிதிலுற்று, சோதி மணிமிடற்றிற் சுத்தரருளும் - பாதியாய்
பச்சையிடமும் பவளத் திருச்சடைமேம், லைக்கதியு மதி
கொழுந்து - மச்சமற, வாடியரவு மழுகாய் திருமுகங்கள்மேம, னி
ருவுவன்னி யெடுங்கண்ணுறுங் - கோடலையும், சூட்டுமருகருகரு
கோலவெரியகையும், பூட்டரவக் கச்சும் புலியதருளும் - மீட்

ன்ப, வெள்ளத் தழுத்தி விடுந்தாளினு மடியா, ருள்ளத்திலும் பிரியா வொண்ணிலம்புங் - கள்ளவினை, வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரக்கழலு, மொன்று முருத்தோன்றும லுள்ளடக்கி- யென்று, மிறவாதவின்பத் தெமையிருத்த வேண்டிப், பிறவா முதல்வன் பிறந்து - நிறவாருந், தாருலாவும் புயத்துச் சம்பந்த நாதனென்று, போரிலா நாதனுரு பேர்புனைந்து - பாரோர்த், தூண்டி யுறக்கம் பயமின்ப மொத்தெதாழுகிக், கொண்டுமகிழ்ந் தருணம்போற்றி''என்றும். திருவாசகத்தில். அருபாத்தெதாலுவ னவனியில்வந்து, குருபரனுகி யருளியபெருமையைச், சிறுமை யென்றிகழாதே''-எ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். ''உணர்வாய்நின்ற ஞானக்கூத்த னுருவூர்த்தி கொடுகுறுகி''. எ-ம். '' இறையரு ளுருவாய் வந்துகூட்டிடும்''.எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. இவ்வுதாரணங்களைக்காட்டியது இந்நூலாசாரியனா மூன்னிலைக் கத்தாவாக நாட்டிவருகையா லாசாரியருக்குங் கத்தாவுக்கும் வேற்றுமை யில்லையென்னுங் கருத்தைப்பற்றியென லறிக. இந்நூற்பயன் புறச்சமயத்தாரால் மயங்காமை. இந்நூற்காரணம் பொருணிச்சயமுற்று நிட்டை கூடல். (க

இங்ஙன மாசாரிய மூர்த்தியாகவந்து இரட்சிக்கிற தேவரீருயிர்க்குயிராய்நின் றறிவிக்கச் செய்தேயு மடியேனுக்கு அறியாமை யுண்டாவானே னென்னும் விஞ்ஞை மதற்கு விடையுமே லருளிச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன் ரூனென
வெண்ணெய்த் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ
ரார்தார் கிரகக் கலியாழ் வெகீனரின்
டோரா வின்பத் திருத்திய பெருமை
வினவ லாரு முடையே னெனதுள

இருபாவிருபஃது

நீங்கா நிலைமை யூங்கு முளாயா
லறிவின் மைமலம் பிரிவின் மையெனி
லொராலினை யுணர்த்தும் விராய்ங்கின் றனையேற்
றிப்பிய மந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
சுத்த னமலன் சோதி நாயகன்
முத்தன் பரம்பர னெனும்பெயர் முடியா
வேறுகின் றுணர்த்தின் வியாபக மின்றாய்ப்
பேறு மின்று மெமக்கெம் பெருமை
விருநிலந் தீநீ ரியமா னன்காலெனும்
பெருநிலத் தாண்டவம் பெருமாற் கிலாதலின்
வேறோ வுடலே ணெ விளம்பல் வேண்டுஞ்
சீறி யருளல் சிறுமை யுடைத்தா
லறியாது கூறினை யபக்குவ பக்குவக்
குறிபார்த் தருளுனங் குருமுத லாயெனி
னபக்குவ மருளினு மறியேன் மிகத்தகும்
பக்குவம் வேண்டிற் பயனிலை நின்றாற்
பக்குவ மதனாற் பயனி வரினே
நின்னைப் பருவ நிகழ்த்தா தன்றே
தன்னைப் பாரினி யென்பதுந் தகுமே
மும்மலஞ் சடமணு மூப்பிள மையினீ
நின்மலன் பருவ நிகழ்த்திய தியார்க்கோ
வுணர்வெழு நீக்கத்தை யோதிய தெனினோ
யினையினி யாயினை யென்பதை யறியேன்
யானே நீக்கினுங் தானே நீங்கினுய்
கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டுங்
காண்பா ரியார்கொல் காட்டாக் காலெனு

மாண்புனை யுணர்ந்திலை மன்ற பாண்டியன்
கேட்பக் கிளக்குமெய்ஞ்ஞானத்தி
னுட்பா லவர்க்கரு ளென்பதை யறியே.

வி - ம். கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன்ரு னென வெண்ணெய்த்தோன்றிய மெய்கண்டதேவ - இடமகன்ற பூமியினிடத் துண்டாகிய விருளைக் கடிவது பொருட்டாக வாகாசமார்க்கத்திலே தோன்றப்பட்ட வாதித்தனைப்போல வான்மாக்களுக்குண்டாகிய வஞ்ஞானமாகிய விருளைக் கடிவதுபொருட்டாகத் திருவெண்ணெய் நல்லூராகிய திருப்பனை வீட்டிலே திருவவதாரஞ் செய்தருளின மெய்கண்டநாதனே,—காரார்கிரகக் கலியாழ்வெனநின் பேராவின்பத் திருத்திய பெரும - அஞ்ஞானமாகிய சிறைச்சாலைப்பட்டு விலங்காகிய தேகத்திற்கிடந் தழுந்துகிற வடியேனை நின்னுடைய வசைவற்ற பேரின்பமான வநுபவத்திலே யிருத்திய தம்பிரானே,—வினவலாறுதுடையேன் - அடியேனுக் கொருவினு தேவரீர் சந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்ய வேணுமென்று அனவரதமுமுண்டாயிருந்தது ; அதேதென்று கேட்டருளுமாகில், எனதுள நீங்காநிலைமையுங் குழவியால் - அடியே னுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கிறமுறைமை யநாதியே தொடங்கி மிகவுமுண்டாயிருக்குமிடத்தும்,—அறிவின்மை - அடியேனுக் கறியாமை வருவானேனென்று கேட்கில்,—மலம்பிரி விஸ்மையெனின் - அஃதான்மாவிலேறு மநாதியே கூடிவரப்பட்ட வாணவமல முன்னிலைவிட்டு நீங்காதபடியிருலேகா ணுனக்கறியாமை யுண்டான தென்று தேவரீரருளிச்செய்யில்,—ஓராலினையுணர்த்தும் - அடியேனிலைவிட்டுத் தேவரீர் நீக்கமாக வொதுங்கிநின் றருளுமென்கின்றதை யுண்டாக்கும்,—விராய்கின்றனேயல் - அப்படி நம்மை நீக்கமாகச் சொல்லாது நாமுமுன்னிலை கூடியே நிற்போமென் றருளிச்செய்யில்,—திப்பியமங்தா - அப்படித் தேவரீ

ருளிச்செய்தது தெய்வீகமான தோராச்சரியமாக விருந்தது. அது வென்னென்று கேட்டருளுமாகில்,—பொய்ப்பனைகா யாகாய் - அப்படி யஞ்ஞானத்தோடு கூடியிருக்கப்பட்ட வடிவே றேது தேவரீருங் கூடியிருக்குமாகில் பொய்யென்கிற வைஞ்ஞானத்தைத் தேதிக்கிறவனென்று தேவரீரைச் சொல்லலாகாதில்லையாம். அன்றியும்,—சுத்தாணமலன் சோதிகாயகன் மூத்தன்பரம்பரனெனவும் பெயர்மூடியா - அதாதி சுத்தாதியிருக்கிறவனென்றும் நின்மலனென்றும் எல்லாத்துக்கு மேலானவரியத்தமில்லாத பேரொளியா யிருக்கப்பட்ட சுத்தாவென்றும் சர்வஜ்ஞபாதி குணியங்களெல்லாம் கழன்றப்பாற்பட்டவனென்றும் வஸ்துவென்று சொல்லப்பட்டதற்கெல்லாம்பாற்பட்ட வஸ்துவென்றும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட நிருகாமம்குருந் தேவரீருக் குண்டாகா (அதெப்படியென்னில் மலாதிகள் மலசம்பந்தியா யிருக்கிறவதேறு கூடி நில்லாவென்று சேடன் மிருஷை) அப்படியல்ல,—வேறுநின்ற வானர்த்நின்ற - காரணம் தேறுவ கூடி நிற்பதில்லை யுன்னறிவுக் குறிவாக வேதேறுன்னேறு யுன்னேவ யறிவித்து நிற்போ மென்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில்,—வியாபகமென்றுய்ப்பேறு மின்றுமெமக் கெம்பெருமை - எவ்வுலகையும் வயிறாமே அப்பொழுது தேவரீருக்குச் சர்வ வியாபியென்கிறதுமில்லையா யடியேயுனக்குச் சாயுச்சியமென்கிற பேறுமில்லையாம். அன்றியும்,—இருநிலந் தீவி யியமானென்கலனுஞ் செருநிலத் தானென்டகமும் பொருதமாற்றிலாதனினன். - இருநிலனாய்த் தீயாகி யியமானனாகவியறியும் காற்றாயாகி யாகாசமாய் நாயிறாகி யாகாயமாய யட்டமூர்த்தி யாகியென்னுஞ் சிருத்தானென்டகத்தின்படி. பூதனாகியாகாயமாகிய சிருஷ்டிக்குந் தேவரீருக் கில்லையாகவேனும், ஆகையால்,—சொல்லுவதேறு பிரமாணவிரோதம் - தேவரீ யடியேயை யறிவிக்குமிடத்து சொல்லுவதேறு நின்றறிவிக்குமோ கூடியவாய்நின்றறிவிக்குமோ வினவ

யிரண்டினு மொன்று நிரவருளிச் செய்தருளவேண்டும்,—சீறி யருளல் - அப்படி. யடியேன்கேட்ட வினவுக்கு விடையருளா மற் றிருவுளக்கேடாக வேண்டுவதில்லை. அது வென்னென்று கேட்டருளுகில்,—சிறுமையடைத்தால் - அடியேன் றற்போது னுகைபால் தோன்றினதை விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ்செய் தேனதற்குத்தா மருளிச்செய்து தெளிவிக்கையே வேண்டு வது,—அறியாதுகூறினை - அப்படிநீகேட்ட வினவுக்குத்தாஞ் சொல்லாமற் கோபித்துக் கொண்டோமென்று நீ யறியாமற் சொன்னாய். அப்படியானல் தேவரீர் திருவுளக் கேடாவானே னென்று நீகேட்கில்,—அபக்குவபக்குவக் குறிபார்த்தருளினால் குருமுதலாயெனின் - அநுவயம். குருமுதலாய பக்குவபக்குவக் குறிபார்த் தருளினவெனின் - நா மாசாரியமூர்த்த மானகையாலே அபக்குவனைக் கண்டாற் கோபிக்கிறதும் பக்குவனைக் கண்டாற் பிரியப்படுகிறது மாசாரியனுக்கு முறைமையாந் தன்மையாலே நாஞ்சொன்ன வித்தங்களை நீயொருபோடாகக்கொள்ள நாம் கோபித்துக்கொண்டதா யிருக்குமென்னில், அப்படித் தேவரீர்சொன்ன வித்தங்களை யடியே னறியுமிடத்து,—அபக்குவ மருளிற்றுமறியேயென் - அடியே னபக்குவனுகையாலே தேவரீ ரருளிச்செய்கிற வித்தங்களை யறியப்போகிறதில்லை. அது வென்றியும்,—மிகத்தருமம் பக்குவப்பேணவேண்டில் - மிகுந்த சாத்திரபாதத்துக் குரிய பக்குவனுயிருக்க வேணுமென்றருளிச்செய்யில்,—பயனில்லை நின்னுல் - பக்குவனுக்கு ஒருவர் சாதாரணமாகவந் தறிவிக்க வேண்டாதது வென்னவே தேவரீரானலொரு பிரயோசனமு மில்லையாயம், அல்லது,—பக்குவ மதனுலும் பயனில்லை - அஞ்மாக்கள் பக்குவத்துக்குக் முக்கடையதனுகத் தேவரீர் வரவுந்தருளாமையில்,—நினதோட் பருவமெய்தத் தாவது - அந்தப் பக்குவமென்று வொருவிலக்கணமிட்டது சடமானபடியினலே அது தேவரீரை வழிபோவதுந் முண்டாக்க மாட்டாது,—அன்றேல் - அது

வ்ல, அந்தப் பக்குவமே யுண்டாக்கு மென்கிலோ,—தன்னைப் பாரிலி யென்பதுந் தகுமே - தேவரீரையொத் தாரு மிக்காரு மில்லாதவொன்று சிவாகமங்கள் சொல்லுகிறதும் வழக்கல்ல வாம். அதன்றியும்,—மும்மலஞ் சடமணு மூப்பிளமையினீ நின்மலன்பருவ நிகழ்த்திய தியார்க்கோ - ஆணவமாயை காமி யமென்னு மூன்று மலங்களுஞ் சடமாயிருப்பது கொண்டு பக் குவம் வேண்டுவதில்லை, ஆன்மாவச்சுமாறி யெடுத்தவுடல்தோ றுமடுத்ததின் றன்மையாய் மூப்பிளமை வருதலால் மூப்பிள மை யில்லாதவனுக்குப் பக்குவங் கூடாது, தேவரீரோ வென் ரூல் தேகசம்பந்த மில்லாம லமலனுயிருக்கையிலுலே யதுசொ ல்லவொண்ணுது, "ஆதலாற் பக்குவ மார்க்காயதென்று விளை விடத்து,—உணர்வெழு கீக்கத்தையோதியது - உனக்கோ ரறி வுண்டாமிடத்து அந்தமலங்களீங்கிற வவதரத்தாற் புண்ணிய பாவந் துலையொப்புவந்துண்டாய்ப் பாசநீங்கினது தானும்பக் குவமென்றது,—எனினே - என்று தேவரீருளிச்செய்யில்,—இணையிலியாயினை யென்பதையறியேன் - தேவரீரையொப் பாரு மிக்காரு மில்லாதவொன்கிறதை யடியேனின்றுவிட் டேன். அதேனென்று கேட்டருளுகில்,—யானை நீக்கினுங் தானேநீங்கினுங் கோனேவேண்டா - அந்தமலங்களை யடியேன் தானேநீக்கிக்கொள்ளினு மவை தானேநீங்கினுங் கோருகிய தேவரீர் வேண்டா, ஆகையால் தேவரீர் நீக்க விகாரியல்லீ ரென்று விளைவியவிடத்து,—கூறல்வேண்டும் - அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்யத்தக்க தென்றுண்டு அதுதென்று கேட் டருகில்,—காண்பார்யார் கொல்காட்டாக்கா லெனுமான்ம புரை யுணர்ந்திலை - "காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்கால்" எனு மழகிய திருத்தாண்டகத்தினுணையைத் தேவரீரின்றிங் கருளிற்றில்லையாம்,—மன்ற - அறுதிப்பட்டு நிச்சயமாக அடி யேனுக்கு மூறைமையாவது,—பாண்டியன்கேட்பக் கினக்கு

மெய்ஞ்ஞானத்தி ஞட்பாலவர்க்கரு ளென்பதையறியே - பாண்
டிய ராசாவானவன் கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞானசம்பந்த
சுவாமிக ளருளிச்செய்த ஆட்பாலவர்க்கருளென்னும் உண்மை
ஞான வுபதேசத் திருப்பாட்டினுரையாகிய சிவஞானத்தை
யறிந்தேனில்லை, நிச்சயமாக வதுவேயறிவென்று அடியாரா
யுள்ளவர்களுக்குத் தேவரீர் நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொ
ழிய வேறொன்று விகற்பித்துக்கேட்க வழக்கில்லையென்கிற
முறைமையே யறிவாயுள்ளது என்று விளைவற்றேன் - (க-து.)
பதியொன்றுண்டென்று மப்பதி தொழிற் படுத்திலனென்றி
யாவுந் தொழிற்படாதென்பதாம்.(நுட்பம்) மலம் பிரிவின்மை
யெனின் என்பதற்கு ஆன்மாவினேடு மநாதியேகூடி வரப்
பட்ட வாணவமல முன்னேவிட்டு நீங்காதபடியினலென்று
பொருள்கூறியதற்கு பி - ம். சித்தியாரில். "அறிவிலன்மூர்த்
தனித்தன்" என்னுஞ் செய்யுளில் "பிறிவிலன் மலத்தினேடும்
கண்டுகொள்க. விராய்நின்றனேயல் - அப்படி நம்மை நீக்க
மாகச்சொல்லாது நாமு முன்னேடுகூடியே நிற்போமென்று
பொருள்கூறியதற்கு பி - ம் சிவஞானபோதத்தில். "மெய்ஞ்
ஞானத்தன்னில் விளையாதசத்தாதல்" என்றபாடத்தில் "தண்க
டனீருப்புப் போற்றூனேயுளமுளவாய்த்தான்" கண்டுகொள்க.
வேறுநின்றுணர்த்தின் எ - கு நாமுன்னேடுகூடி நிற்பதில்லை
யுன்னறிவுக் கறிவாக நாம் வேறேநின்றே யுன்னை யறிவித்து
நிற்போமென்று பொருள் கூறுதற்கு பி - ம். சிவஞானபோதத்
தில். "மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றலகஞ் சேட்டித்த, தெ
ன்னு மறையி னியன்மறந்தாய் - சொன்னசிவன், கண்ணு ளள
ம்விளையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா, ணெண்ணுன் சிவனசத்
தை யின்று" எ-து கண்டுகொள்க. சிறுமையுடைத்தால் எ - கு
ஆசாரியன் மேல்வைத்து ஆன்மா வவனுக்குச் சிறுமையாமெ
ன்று பொருளுரைப்பாருமுளர் அது குரு சீஷக்கிரமத்துக்குப்
போதாதாகையால் பொருளாகாதென வறிக. பக்குவ மதனுற்

பயனீவானே எ - கு ஆன்மாக்கள் பக்குவத்துக்குத்தக்க பயன்
கத் தேவரீ மொழுந்தருளுமாகில் என்று பொருள் கூறியதற்
பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "நாடியசத்திநிபாத நாலுபாத நவ
ணும்வகை யெண்ணரிய ஞானபாதங், கூடுமவர் தமக்குணை
வாய்நின்ற ஞானக் கூத்தனெரு மூர்த்தி கொடுகுறுகிமோ
நீடியகே வலசகல நிகழாவாறு நிறுத்திமல மறுக்குமிது நிச்
யார்சுத்தங், கேடில்புகழ் தருஞ்சரிதை நியாயோகக் கே
மையரோ லிவை யுணர்த்தக் நிளக்குநூலே" கண்டுகொள்க
உணர்வெழு நீக்கத்தை யோதியது உனக்கோ ரறிவுண்ட
மிடத்து அந்த மலங்கணீங்கிற வவதாரத்தாற் புண்ணிய ட
வந் துலையொப்புவந் துண்டாய்ப் பாசநீங்கினதுதாணும் பக்
வமென்றதற்கு பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "எண்ணரிதா
என்ற விருத்தத்தில் "மலபாகம்பொருந்தியக்கா லருளாலுன்
ணிலவுமொளியதனு லிருளகற்றிப் பாசமுற்றிடும்" எ-கு க
டுகொள்க. பாண்டியன் கேட்பக் நிளக்குமெய்ஞ்ஞானத்தி ஞ
பாலவர்க்கரு ளென்பதையறியே எ - கு பாண்டிய ராசாவா
வன் கேட்கத்தக்கதாகத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிக ளருளி
செய்த ஆட்பாலவர்க்கருள் என்னு முண்மைஞான வுபதேச
பாட்டினுளையாகிய சிவஞானத்தை யறிந்தேனில்லை நிச்சயமா
வதுவே யறிவென்று அடியார்களா யுள்ளவர்களுக்குத் தேவ
நாயனென்று கண்டிருக்கிறதொழிய வேறொன்று விகற்பித்
க்கேட்க வழக்கில்லையென்கிற முறைமையே யறிவாயுள்ள
என்று விளுவற்றேன் என்றதுக்கு பி - ம். திருக்கடைக்காப்
"ஆட்பாலவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதிபான்மதுங், கேட்ட
ன்புகிலளவில்லை நிளக்கவேண்டா" கண்டுகொள்க. (2

இங்ஙனம் பதியிலக்கணங்கேட்ட மாணவகன் பசுவில
கண்கேட்கும் விளு மேலருளிச் செய்கின்றது.

அறிவறி யாமை யிரண்டு மடியேன்
செறிதலான் மெய்கண்ட தேவே - யறிவோ
வறியேமே யாதென்று கூறுகே ணுய்ந்து
குறிமாறு கொள்ளாமற் கூறு.

வி - ம். அறிவறியாமை யிரண்டு மடியேன் செறிதலாஸ் - ஓரவதரத்திலே யறிந்து மோரவதரத்திலே யறியாமலுமாக விந்தவிரண்டு பகுதியு மடியேன் கூடிவருகையினுல்,—மெய் கண்டதேவே - மெய்கண்டதேவனே,—அறிவோவறியேமே யாதென்றுகூறுகேன் - அடியேனே யறிவென்று சொல்லப் பட் டிருக்குமோ அறியாதவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கு மோ வினையிரண்டினுள் யாதென்று விண்ணப்பஞ் செய் வேன்,—ஆய்ந்து - இவ்விரண்டு பகுதியுந் திருவுள்ளத்திலே யாராய்ந்து பார்த்தருளி,—குறிமாறு கொள்ளாமற்கூறு - தேவ ரீரருளிச்செய்கிற வத்ததின்குறிப்புக் கடியேன்மறுத்து விண் ணப்பஞ் செய்யாம லருளிச்செய்தருள். (க - து) ஆன்மா சத் துமல்ல அசத்துமல்ல கூடினது தானுந்தன்மையாற் சதசத்தி தன்னுஞ் சிறப்பினையுடைத்தாம் அதாவது அறிவித்தா லறிகிற வனென்றது. உ-ம். சித்தியாரில். " அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமி வன்" எ-ம். சிவஞானபோதத்தில். " அறிவிக்கவன்றி யறியா வுளங்கள்" எ-ம். திருவாசகத்தில். " அறிவிலாமை யன்றே கண்டேதாண்டகாள்" எ-ம். கண்டுகொள்க (ங)

பசுவிலக்கணங் கேட்ட மாணவகன் மேற் பாசவிலக்கண ங்கேட்கும் விஞவருளிச் செய்கின்றது.

கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
வேறு கிளக்கின் விகற்பங் கற்பங்
குரோத மோகங் கொலையஞ் மதநகை
விராயென் குணனுமா ணவமென விளம்பினை

யஞ்ஞா ணம்பொய் யயர்வே மோகம்
பைசா சூங்கிய மார்ச்ச ரியம்பய
மாயவேழ் குணனு மாயைக் கருளினை
யிருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும்
விடுத்தலும் பாகிங்தை மேவலென் றெடுத்த
வறுவகைக் குணனுங் கருமத் தருளினை
யாங்கவை தானு நீங்கா துன்று
தன்வழிச் செலுத்திக் தானே காணை
யென்வழி யென்பதான் றின்ரு மன்ன
வூரும் பெயரு முருவுங் கொண்டென்
னூரும் பெயரு முருவுங் கெடுத்த
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியிற்
சைவ சிகாமணி மெய்யர் மெய்ய
மும்மலஞ் சடமென மொழிந்தனை யம்ம
மாறுகோள் கூறல் போலுங் தேறுந்
சடஞ்செய லதனைச் சார்ந்திடு மெனினே
கடம்பட மதனுட் கண்டிலம் விடம்படு
மூன்றிரள் போன்ற தாயிற் றோன்றி
யனைத்தாங் ககறல் வேண்டுங் குணங்களு
பன்மையின் றுகு மெம்மைவந் தணைதரத்
தாதே மாட்டா தியாதே செய்கில
னீயோ செய்யாய் நின்மல னுயிட்
டியல்பெனிற் போகா தென்று மயல்கெடப்
பந்தம் வந்த வாறிங்
கந்தமா தியில்லா யருளே.

வி - ம். கூறியமூன்று மலத்தின் குணக்குறி வேறுகிளக் கின் - அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக் கிரமமாகப் பதி பசு பாசமாகிய திரிபதார்த்தங்களையுந் தேவரீ ரருளிச்செய்கிற வவ தரத்து ஆணவ மாயை காமிய மென்னப்பட்ட மூன்று மலங்க ளினுடைய குணங்களையுங் குறிகளையும் வெவ்வேறுகச் சொல் லுமிடத்து,—விகற்பங் கற்பங் குரோதமோகங் கொலையஞ்ர்மத நகைவிரா யெண்குணனு மாணவமென விளம்பினை - ஆன்ம போதமானது யாதாமொன்றுக்குத் தன்னை விகற்பித்துத் தன் னையொழிய மற்றொருவரு மொவ்வாதவொன்று நிற்கிறதும், யாதொன்றினைச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொ ன்றுக்குக் கோபம்பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதும் விரோதநினை க்கிறதும், யாதொன்றுக் காசைப்படுகிறதும், யாதோ ருயிர்க ளைக் கொல்லுதலும், யாதொருதுன்பங்கள் தன்னிடத்தில் வந் துற்ற லதற்கு விதனப்படுகிறதும், யாதொன்று சொல்லுமிடத் துஞ் செய்யுமிடத்து மகங்காரமாய் நிற்கிறதும், யாதொன்ற க்குஞ் சிரித்துக்கொண்டு திரிகிறதுமாக விங்ஙனங் கூறப்ப ட்ட குணங்களெட்டும் ஆணவ மலத்தினுடையதென் றருளிச் செய்தாய் ; அன்றியும்,—அஞ்ஞானம் பொய்யயர்வே மோகம் பைசாசுந்தியமார்ச் சரியம்பயமாய வேழ்குணனு மாயைக்கரு ளினை - பொய்யை மெய்யென்று கொள்ளுதல் பொல்லாங்கு செய்தலும், பொய்சொல்லுதலும், கண்டதை மறந்து மயங்கி வருந்துகிறதும், காமவாசையால் மூர்ச்சிக்கையும், ஆசையுண் டாயதனை யில்லையாக வொளித்தலும், ஆன்மாக்களைக்கொல்ல வடிக்க வெழுநினைவும் பிறர்க் கழுக்காறுசெய்து கேடுநினைக்கி றதும் பிறரோடு வயிராக்கியம் பாராட்டுகிறதும், உயிருக்கிறு தி வருமென்று அச்சப்பட்டுத் திரிகையுமாக விங்ஙனஞ் சொல்ல ப்பட்ட குணங்களேழும் மாயாமலத்தினுடையதென் றருளிச் செய்தனை,—இருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினை யியற்றலும் வி டுத்தலும்பர நிற்றைதமெவலென் றெடுத்த வறுவகைக் குணனும்

கருமத்தருளினை - ஒவ்வொரு தலங்களைப்பற்றி யிருத்தலும், நோயாய்க் கிடத்தலும், புண்ணிய பாவங்களைச் செய்தலும், ஒவ்வொரு பற்றுக்களாய் நின்ற தொந்தனைகளை விடுதலும், சர் வவாயு நிக்கித்து கடக்கிறதே தொழிலாகப் பொருந்தியிருக்கி றதும், உடல்மாறிப் பிறத்தலு மிகழ்ந்தாருடன் பொருந்தலு மாக விங்ஙனஞ் சேர்ந்திருக்கு மறுவகைக் குணங்களையுங் கண் மமலத்திணுடையதென் றருளினாய்,—ஆங்கவைதானு நீங்கா துநின்று - முன்சொல்லப்பட்ட காரண மலங்களினின்றும் விரி யப்பட்ட காரியமாகிய - உக - வகையு மடியேனைவிட்டு நீங் காம லனவரதமுநின்று,— தன்வழிச் செலுத்தி - தனக்குண் டாகிய தொழில்களின் முறைமையிலே யடியேனையுங் காரிய ப்படுத்தி,—தானேதானாய் - அடியேனென்றொரு மூதலில்லை யெனும்படி மேலிட்டு நின்றுகொண்டு,—என்வழியென்ப தொ றின்றுமன்ன - தம்பிரானே அடியே னிச்சைவழி யென்கிறது சற்றும் வருகிறதில்லையாம்,— ஊருமும்பெயரு மூருவுங்கெடுத்த - அடியேனுக்குண்டா யிருக்கப்பட்ட மலங்களை நீக்குகைப் பொருட்டாக ஊருமும்பெரு மூருவுமில்லா தேவரீர் ஊருமும்பெரு மூருவுங்கொண்டு அடியே னுக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட ஊரினையும்பேரினையு மூருவத்தினை யுங் கெடுத்தாய் என்னவே மேலொரு சரசமெடாத வண்ணங் கெடுத்துப் போட்டவனென்பது கருத்து.—பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியிற் சைவசிகாமணி - பெண்ணை யாற்றுநீர் சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருட் பதாய சைவசமயத்துக்கோ ரபிஷேகரத்தினமாயுள்ளவனே,— மெய்யர்மெய்ய - பிரபஞ்சமாகிய பொய்யைக் கடியப்பட்ட சத்தியவான்களுக் குண்மையா யுள்ளவனே,— மும்மலஞ்சட மெனமொழிந்தனை - அடியேனுக்கு முன்னே யுபதேசக் கிரம மாக வருளிச்செய்கிற வவதாரத்தி லாணவமாயை கன்மமென் னப்பட்ட மூன்று மலங்களையுஞ் சடமாகிய வசேதனமென்ற

ருளிச்செய்தனை,—அம்ம - அடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்கிற தை அழகிதாகக் கேட்பாயாக,—மாறுகோள் கூறல்போலும் - முன்னே யடியேனுக் கருளிச்செய்கிற வவதாரத்திலே யசித்தாகிய மலங்களைச் சடமென்றும் மாறுபாடாக வருளிச்செய்தது யிருக்கும். அப்படி யல்லகாண்.—தேறுஞ்சடம் - அறுதியாகவந்த மலங்கள் சடமே தப்பாது என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யில் அவை சேட்டைப்படுவானேன்,—செயலதனைச் சார்ந்திடும் - நீ யறிவுள்ளவனுகையா லுன்னேடு கூடுகையி லந்தமலங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டதாயிருக்கும்,—எனினே - என்று தேவரீ ரருளிச்செய்யுமாகில்,—கடம்பட மதனுட்கண்டிலம் - கடபடாதிகளாயுள்ள சால் குடம் புடவை சீலைமுதலாயுள்ளவையடியேயேனேடு கூடின வவதாரத்து அப்படிச் சேட்டைப்படக் கண்டேனில்லை,—விடம்படு மூன்றிரள்போன்றது - அந்த மலங்கள் கடபடாதிகள்போலல்ல விடத்தையுடைய வசுரூவிழுதலாயுள்ள நஞ்சுகள் சடமாயிருந்தாலும் அறிவாயிருந்த வான்மாக்கள் புசித்த வவதரத் தந்தவறிவை யழித்துத் தன்குண மேலிட்டு மயக்கிஞற்போல வந்த மலங்களுஞ் சடமாயிருந்தாலு மறிவாயுள்ள வுன்னேடு சம்பந்தமான வவதரத்து அவையு மப்படி மேலிட்டு மயக்கும்,—ஆயின் - அப்படியானால்,— தோன்றியனைந்தாங் ககறல்வேண்டும் - அந்த நஞ்சானது புசித்தவர்களை மறைத்து மேலிட்டுநின்று மீளவும் விட்டுப்போனேற்போல விந்தமலங்களு மப்படிச் செய்யவேணும் அப்படிக் கண்டோமில்லையே, அன்றியும்,—குணங்களும் பன்மையின்றுகும் - இந்த மலங்களுக் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட நஞ்சுகளுக் கிந்தமலங்களைப்போலப் பலகுணங்கள் செய்யக்கண்டதில்லை, ஆகையாலது திருட்டாந்த விரோதமென்று கண்டுகொள்க, அன்றியுமந்த மலங்கள்தான்,—எம்மைவந் தணைதரத்தானேமாட்டாது-சடமேயாலே லடியேனேவந்து பொருந்துகைக்குத் தானேகமாட்டாது,—யானேசெய்கிலன் - அடியேனுக்குக் குற்றமாயுள்ள

துவேணு மென்று அடியேன் தானே யுண்டாக்கிக் கொள்வதி
மில்லை,—நீயோ செய்யாய் நின்மலனுயிட்டு - தேவரீர் மலரி
னுயிருக்கையா லஞ்ஞானமாகிய மலங்களை யடியேனுக் குண்
டாக்கப்போகிறதில்லை. இவை மூன்றுவகையு மன்றி,—இய
லெனில் - அந்தமலங்க ளான்மாவுள்ளவன்றே சுபாவமாக வி
ளதென் றருளிச்செய்யில்,—போகாதென்று - பாலில் வெ
ப்புங் கரியிற் கறுப்பும்போல வியல்பாயுள்ள சுபாவத்துக் கெ
ருகாலத்திலு மழிவில்லையாம்,—மயல்கெட - அடியேனுக் கி
தச் சந்தேதகந் தீரத்தக்கதாக,—பக்தம்வத்தவாறிங் கந்தமா தி
ல்லாயருளே - முடிவுமுதலு மில்லாத தம்பிரானே மயக்கந்தீ
விந்தப் பாசபந்தங்க ளடியேனெறு வந்துபொருந்தின மூல
யெப்படியென் றருளிச்செய்யவேணும். (க - து.) பாசம் நெ
லுக் குமிபோலவும், செம்பிற் காளிதம்போலவும் நின்றநிலை
கண்டதல்ல நீக்கங்கூட்டமில்லை என்பதாம். உ-ம். சிவஞா
போதத்தில். "நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பினிற் களிம்பு
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே" எ - ம். சித்தியாரி
"மும்மல நெல்லினுக்கு மூலையோடு தவிடுமிப்போல்" எ-
சிவப்பிரகாசத்தில். "நெல்லுமூல தவிடுமிபோ லநாதியாக நி
த்திடுவர்" எ-ம். சொன்னமூறைமை கண்டுகொள்க. (து-ம்
தேறுஞ்சடம். எ - கு. அறுதியாகவந்த மலங்கள் சடமே தி
பாது என்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம். உண்மைநெறிவிள
கத்தில். "மலஞ்சடமென்றல்காட்சி" எ - ம். சிவப்பிரகாச
தில். "மாமைதான் சித்துருவாய் மருவமாட்டாது" எ -
சித்தியாரில். "உலகத்துக்கோர் வித்துமாயசித்தாய்"- எ - ம
கண்டுகொள்க. செயலதனைச்சார்ந்திடும் எ-கு. நீ யறிவுள்ள
ணுகையா லுன்றேறு கூடுகையி லந்தமலங்களுஞ் சேட்டைபட்
ட்டதாயிருக்கும் என்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம். சிவப்பிர
சத்தில். அந்நியமானவையுணர்த்தி யகந்தியமாய் நிறைந்தவ
வறியாமையினுனு மருணிலவுங்காலந், தன்னிலவனேயாவ

ய்நின்றதொன்மை தாமுணர்தலானுமுயிர் தானெனவொன்றி
லதாய், மன்னியிடுமலம்'' எ-து. கண்டுகொள்க. இவை மூன்று
செய்யுளானும் கத்தாவறிவிப்போனென்று மான்மா வறிவித்தா
லறிகிறவனென்றும் பாசமறிவித்தாலு மறியாதென்றுங் கூறி
யவாறு காண்க. (சு)

இங்ஙனம் பதியிலக்கணம் பசுவிலக்கணம் பாசவிலக்கண
ஞ்சொல்லிப் பாசதரிசனஞ்சொன்னபின் ஆன்மதரிசனஞ்சொ
ல்லவேண்டுகையாலு மலதரிசனம் வேறே சொல்லாதபடியினு
லுந் தேவரீ ரருள்மூன்னே பாசநில்லாது, அடியேனுக்குச் சுத
ந்திரமாய்க் காண வறிவுமில்லை. இந்தமலத்தைக் கண்டமுறை
மை யெப்படி யென்னும் வினை மேலருளிச் செய்கின்றது. *

அருள்முன்பு நில்லா தடியேற்குக் கண்ணின்
றிருள்கண்ட வாறென்கொ லெந்தாய் - மருள்கொண்ட
மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா வென்னுடைய
மாலையா மாற்ற மதி.

வி - ம். அருள்முன்பு நில்லாது - அந்தமலங்க ளஞ்ஞான
மானையாலே தேவரீர் சந்நிதியிலே நில்லாது,—அடியேற்குக்
கண்ணின்று - அடியேனுக்குச் சுதந்தரமாகக் காணுமறிவுமில்
லையாம். அப்படியிருக்க,—இருள்கண்டவா றென்கொ லெந்
தாய் - தம்பிரானே அடியேனந்த விருண்மலமாகிய வஞ்ஞான
த்தை யறிந்தபடி யெப்படி,—† மருள்கொண்ட மாலையா மரு
ளாகிய பண்ணை வண்டுகளிருந்து பாடப்பட்ட மாலையினையு
டையானே,—வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா - திருவெண்ணெ

---

* இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்க ளடியேனுடைந் தே
வரீருங் கூடின்றறிவிக்கச்செய்தே யடியேனை மயக்கிறவழி
யெப்படி யென்னும் வினுமே லருளிச்செய்கின்றதென்று சொ
ல்லுவாரு முளர் அது வினுவல்ல.

† மருள். இம்மை குறிஞ்சியாழ்த்திறம்.

ய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—என் னுடையமால்-அடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விந்தமயக்க த்தை,—ஐயா - அடியேனுக்குச் சுவாமியாயுள்ளவனே,—மாற் றமதி - போக்கத்தக்கதாகத் திருவுள்ளத்திலே யடைத்தருள். (க-து.) மலதரிசனத்தைப் பரமசுகத்திலே யழுந்துமிடத்திது வரையு மலசம்பந்தத்திலே யல்லோ சுகத்தைப் பெறுதிருந் தோம் என்னு மநுமானத்திலே யறிகவென்பதாம். உ - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "அந்நியமானவையுணர்த்தி யநந்நியமாய் நிறைந்த வறிவறியாமையினு மருணிலவுங்காலந், தன்னில வனேயாவு மாய்நின்றதொன்மை தாமுணர்தலானுமுயிர் தா னெனவொன்றிலதாய் மன்னியிடுமலம்"எ-து. கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் பாசதரிசனஞ் சொல்லிப் பசுதரிசன மெப்படி யென்னும் விஞ மேலருளிச் செய்கின்றது.

மதிருதல் பாக ஞகிக் கதிகர
வெண்ணெய்த் தோன்றி நண்ணியுள் புகுந்தென்
னுளம்வெளி செய்துன் னளவில் காட்சிக்
காட்டியெற் காட்டினை யெனினே நாட்டியெ
ணுண்மையும் பெருமையு நுவலி னெண்ணல்
பாதாள சததி பரியந்த மாக
வோதி யுணர்ந்த யாதே யேக
முழுத்து நின்றனனே முதல்வ முழுத்தும்
புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன் கலங்கி
யாங்ஙகந் தவத்தையு மடைந்தன னீங்கிப்
போக்கு வரவு புரிந்தனன் றாக்கி
யெவ்விடத் துண்மையு மிவ்விடத் தார்தலுஞ்

செல்லிடத் தெய்தலுந் தெரித்த மூன்றினு
ளொன்றெனக் கருளல் வேண்டு மென்று
மில்ல திலதா யுள்ள துளதெனுஞ்
சொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லுங் காலைச்
சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே நிறுத்தி
யாஅ யெறும்பி னனது போலெனின்
ஞான மன்றவை காய வாழ்க்கை
மற்றவை யடைந்தன வுளவெனி னற்றன்று
விட்ட குறையி னறிந்து தொன்று
தொட்டு வந்தனவென வேண்டு நட்ட
பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு
மூரியது நினக்கே யுண்மை பெரியோ
யெனக்கின் றருகு மென்று
மனக்கினி யாயினி மற்றது மொழியே.

வி - ம். மதிநுதல் பாகனுகி - சந்திரனேப்போலத திருநெற்றியினையுடைய பரமேஸ்வரியை யொருபாகத்திலே வைத்திருக்கப்பட்ட தேவரீர்,— கதிதர வெண்ணெய்த் தோன்றி - அடியேனுக்கு மோக்ஷத்தைத்தருவது பொருட்டாகத் திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளி,—நண்ணியுள்புகுந்து - அடியேனிடத்திலே வந்துபொருந்தி,— என்னுளம் வெளிசெய்து - அடியேனிடத் துண்டாகிய வஞ்ஞானத்தை நீக்கிச் சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து,—உன்னளவில் காட்சிக்காட்டி - ஆன்மபோதத்தா லளவுபடுத்த வொண்ணுதவுன்னுடை வியல்பினேயு மடியேனுக்குத் தரிசனப்படுத்தி,—எற்காட்டினை - அடியேனுடைய வியல்பினேயுந் தரிசனப்படுத்திறுய்,—எனினே - அப்படி தரிசனப்படுத்திறு யாறுலும்,—நாட்டியென் றுண்மையும் பெருமையு நுவலில் - தேவரீ ரது

திப்பதத்தி யருளிச்செய்யப்பட்ட வழகியவுரையுடைய கோன்மை யும் பெருந்த வியாத்தன்மையும் விண்ணப்பஞ் செய்யுமிடத்து, —அண்ணல், பாதாளசத்தி பரியந்தமாக - நம்பியாகினை, பாதாளசத்தி முடிவாக,—நீதியுணர்ந்து யானேயாக முழுதுந்தாங்கின்ற னனேனை - தாள்களிலக் கற்றறிந்தடியே னறிவுசென் றறியப்படாவிடமெல்லா மடியேன்றனே முழுதுலகும் வியாத்தமாய் நின்ற துண்டே,— முதல்வ - சர்வான்மாக்களுக்கு மொருமுதலாகி நின்றுணர்த்துகிற கத்தாவே,—முழுத்தாம் - அப்படியேயாகிய வுணர்ந்த விடமெங்கு மடியேன் வியாத்தமாய் யிருக்கையும், —புலன்களைடப் தூழைதுழைந்தனன் - தன்னை யறியவிடாத சோத்திராதிகளாயுள்ள வற்படத் துவாரங்களாகிய புலன்க ளோடுங்கூடி யறிந்தேன். அன்றியும்,—கலங்கியமன் னைத்தை த்தையு மடைந்தனன் - அடியேனறிகிற வறிவையும் விட்டொழி யுங்கிய விடத்திலே சாத்திரத்து மொப்பனைத்து முழுத்தி தாயிய துணியாதே மென்னைப்பட்ட னவெத்தவத்தையும்படியென்னே. அன்றியும்,—நீங்கிப் போக்குவரவு டுரிந்தனன் - அடியேனுடைய வாதனைசெய்து நிற்கிற சரீரத்தையுமிட்டு நீங்கி யினியெமக்கு மொரு சரீரத்தையும் வங்கதுபடாதிருந்து செய்தேனோ,—தூங்கி - இணையிற்றைதத் திருவுள்ளத்திலே யாராய்ந்து பரம்பருளி,— எவ்விடத்துண்ணையையும் - அடியேய தேறுதியளைர்த்த விடமெல்லாம் மடியேன் வியாத்தமாயிருக்கிறதும்,—நிலவிடத்தாதையும் - நிலை பொழுதிற்றுச் சரீரத்தோடுங் கூடிநின்று சிலக்கிறதும் வெவ்வேறு படுத்துகிறதும்,—செல்லிடத் தெய்துதலும் - நிற்குச் சரீரத்தைக் கைவிட்டுப் புண்ணிய பாவங்களுக்கீடான சுவர்க்க நரகங்களி லே சென்றநுபவிக்கிறதும்,—தெளிந்து மூன்றிலொன் றொன்பதா னைக் கருளல்வேண்டும் - தேவரீரிவையாகின்ற பருதியிலொன் றில வாயிருக்கு மான்மாவி னுண்மையையென்று நின்னை யடியேனுக்குத் தெரிய வருளிச்செய்யவேணுமென்பன். அப்படியே யென்னைநீ சொல்லுகிறதென்ன வவை மூன்றுபருதியு மான்மாவைக்குறை

தல்லோவென்று திருவுளந் செய்தருளுமாலால்,—என்றுமில்
லதிலதாயுள்ள துளவதறுந்தொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லு
ங்காலை - எக்காலத்து மொவ்வொன்றி னியல்புகளைச்சொல்லு
மிடத்து இல்லதில்லாததே யுள்ளதுள்ளதேதயென்று சொல்லு
நிறு சொல்லே யறுதிப்பட்ட சொல்லாகச் சொல்லுமிடத்து,
—சிறுத்தலும் பெருத்தலுமிலவே - ஒருமுதலாயிருக்கப்பட்ட
வான்மா வோரவதாந்தி லணுவாகச் சிறுத்து மோரவதாந்தி
லே மகத்தாகப் பெருத்துநின்ற வழக்கில்லையே. அதுநின்க,—
நிறுத்தியாதொரு வெறுமையினைதருபோல் - அப்படிச் சிறுத்தும்
பெருத்தும் வாரா தெப்பொழுது மொருதன்மையாகிய வியா
த்தமாய் நிற்கச்செய்தேயும் யாளிசம்பந்தஞ்செய் தகுவை
யாயிருக்கிறது ஆனையாய்நின்ற வான்மா வெறும்பாணற்போ
லிருக்குமே,—எனில் - என்று சோதரீ ரருளிச்செய்யில்,—ஞான
மின்றனை காயவாழ்க்கை - சோதரீ ரருளிச்செய்த தடியேன்
கேட்ட வறிவில்லை சரீரத்தின் வழக்கைச் சொல்லலாம்,—மற்ற
னை யனைடுந்தனவுள - அதனை நாமப்படிச்சொன்னது மறிவா
யுள்ள வான்மாக்கள் கன்மத்துக்கேற்ற வொவ்வொரு சரீரங்க
ளோடுங் கூடினை லதற்கதற்குத் தக்கதாக வறிவுசிலித்து நிற்கு
மென்கிற சொன்னேனும்,—எனில் - என்றருளிச் செய்யில்,—
அற்றன்று - அஃதப்படியன்று. அதென்னென்று சேட்டருளு
மாகில்,—விட்டருளையினறிந்து தொன்றுதொட்டு வந்தனவே
வும் - அப்படிக்கூடினை யாளிக்குத்தக்க வறிவாயிருக்குமே
யானால் முன்சொன்னபடித்து விட்டொழிந்த யாளிகளை யின்னு
ம்னை தன்னைமேலொன்றை முடியவேண்டுமே. அப்படியல்ல
கூடினை யாளிக்குத் தக்கதாக வான்மா வறிந்து நிலிருமென்
றை காண்சொன்னது அறிந்து வைதாங்கிநின்று மறைக்கப்பட்ட
றிவுயாளிக்கும் பெரியயாளிக்குந்தக்க வறிவாக வறிந்து
நிலிருக்கிறதாக யிருக்குமென்று சோதரீ ரருளிச்செய்யில்,—கட்ட

பெரியதிற் பெருமையுஞ் சிறியதிற் சிறுமையு மூரியது நினைக் கேயுண்மை - தேவரீர் கூடினதின் றன்மையென்று நாட்டட் பட்ட பெரியயோனிக்குத் தக்கதாகப் பெருத்தவறிவுஞ் சிறிய யோனிக்குத் தக்கதாகச் சிறுத்தவறிவு மப்படிவருகிற சுதந்தி மனுவுக்கனுவு மகத்துக்கு மகத்துமாயிருக்கிற தேவரீருக்கே யுள்ளது,—பெரியோம் - மகத்தாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே —எனக்கின்றருகும் - அந்தவழக் கடியேனுக்கில்லையாம்,—என் றுமனக்கினியாய் - எக்காலத்து மெம்மனத்துக் கினியையாக விருக்கப்பட்ட தம்பிரானே,—இனி மற்றதுமொழியே - இன் னந் தாறுகிலு மடியேன் முன்னேகேட்ட விறைவுக்கு விடைய ருளிச் செய்யவேண்டும். (க - து.) ஆன்மாவினிய லெப்படி யென்னிற் படிகம்போல வடுத்ததின்றன்மையாக விருக்குமென் றும் வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமென்று மதுவதுவாய் நிற் பதென்றுஞ் சொல்லப்படும். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில்: ஓரிடத் தணருமுண்மை யொளிதருமுபலம்போலும்''. எ-ம். சித்தியா ரில். "வசித்திடவரும்வியாபி யெனும்வழக்குடையனுகி''எ-ம். வருவது கண்டுகொள்க. (நு-ம்.) ஆவை மூன்றுபகுதியு மான் மாவுக் குடையதல்லோவென்றுதிருவுளம் பற்றினதுக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சூக்கும தேகியாகித் தூலரூபத்தின் மன்னிச், சரக்கிரமுதலாயுள்ள வவத்தையுட் டங்கியெங்கும், போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவ, மாக்கியும் பல ன்களெல்லா மருந்தியு நிற்குமான்மா. எ - து. கண்டுகொள்க. சிறுத்தலும் பெருத்தலு மிலவே. எ-கு. ஒரு மூதலாயிருக்கப்ப ட்ட வான்மா வோரவதரத்தி லணுவாகச் சிறுத்து மோரவதரத் திலே மகத்தாகப் பெருத்தும்வர வழக்கில்லை. என்று பொருள் கூறியதற்கு. பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். "மாயாதனுவிளக் காய் மற்றுள்ளங்காணுதே, லாயாதாமொன்றை யதுவதுவாய்'' எ-து. கண்டுகொள்க. மற்றவை யடைந்தனவுள. எ-கு. காமப் படிச் சொன்னது மறிவாயுள்ள வான்மாக்கள் கன்மத்துக்கே

ற்ற வொவ்வொரு சரீரங்களோடுகூடினு லதற்கதற்குத் தக்கதா கவறிவு சீவித்து நிற்குமென்று பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "செறிந்திடு முடலுண்மன்னிச் சேர்பு லன் வாயில்பற்றி, யறிந்தநிலழுந்தும்" எ-து. கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வான்மா வவத்தைப்படுமிட த்து ஓரவத்தையைக் கண்டதொழிய மற்றுள்ளவவத்தைநா லு மடியேனு லறியப்பட்ட தில்லேயேயென்னும் விருமேலருளிச் செய்கின்றது.

மொழிந்த வவத்தை முதலடியே னின்றுங்
கொழிந்தன நான்கு முணர - விழிந்தறிந் [வே
தேதறிற்றிங் கில்லை யெழில்வெண்ணெய் மெய்த்வே
தேறிற்றென் கொண்டு தெரித்து.

பி - ம். மொழிந்த வவத்தை - சொல்லப்பட்ட வவத்தை களைந்திலும்,—முதலடியேனின்று - முதலவத்தையாகிய சாக் கிரத்திலே யடியேனின்றதுண்டு,—ஆங்கொழிந்தன நான்கும்- அந்தச் சாக்கிரத்தைத்தவிர மற்றுண்டான சொப்பன சுழுத்தி துரியந் துரியாதீத மென்னப்பட்ட நான்கவத்தையும்,—உணர விழிந் தறிந்தேதறிற்றிங்கில்லை - அடியேனறிவுக்கு நினைவுண்டா ம்படி யொவ்வொன்றாக விறங்கினதுமில்லை யறிந்தே னது மிவ்விடத்திற் கண்டதில்லை,—எழில்வெண்ணெய் மெய்த்தே வே - அழகினையுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந் தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே,—தேறிற்றென்கொ ண்டுதெரித்து - அந்தவவத்தை நாலு முண்டென்று அடியே னுக் கறுதிப்பட்டு வாக்கறுதிவந்தது எந்தப்பிரமாணங்கொண் டறிந்தது. (க-து.) பிறிந்திட வைந்தவத்தைப் பெருகிய மலத் தாற் பேணியுறு மாகையாலே சுத்ததத்துவங்க ணீங்கினவிட த்திலே யைந்தவத்தையும் படுமென் றநுமானப் பிரமாணத்தி னுலே யறிகவென்றது. (எ)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வான்மா வென்றுணர்டென் கிறதைத் தரிசித்த வழியேதென்னும் விஞ மேலருளிச் செய் கின்றது.

தெரித்த தென்கொண்டீனை யுருத்திர டாசுடதி
செடியே னேனையு மடிமை செய்யப்
படிவங் கொண்டு வடிவு காட்டிஸ்லாப்
பெண்ணை யாளுஞ் வெண்ணெய் மெய்ய
வகத்தையிற் றெரித்தன ணுயி னவத்தைக
தெரித்தாங் கிருத்தலு மிலனே திருத்துங்
கால முதலிய கருவி யாயின
மாலும் பிரமனும் வந்தனை யடையா
தோதுங் காலை யொன்றையொன் றுணரா
சேதன மன்றனை பேதைச் செயலிற்-
சேதன வாறுற் செயல்கொள வேண்டுதற்
போதன மிவற்றைப் புணர்வனை யறிசியன்
கருவித் திரளிணுங் காண்டகா தொன்று
யொருவுவ தறியே ணுணர்விலு ணுதலி
னிற்கொடு கண்டன ணுயினன்றுக்
கருவி யாயினை பெருணமயு மிலமே
யானே பிரமங் கோனே வேண்டா
வின்றுங் கேண்மோ மன்ன தின்னினன்
றுன்ன லென்ற ணுணர்விலை ணுதலி
னனன்னை நானென்னாடெதுங் கானென்னாடலை யாணை
தானன்னை நானென்னாடெதுங் கானென்னாடலை வுன்னீணை
டொருங்கு கானென்னாடெதுங் கானென்னாடலை வுருந்துனோ

கண்டவாறே தெனது கண்ணை
யண்ட வாண வருட்பெருங் கடலே.

வி - ம். தெரிந்ததென் கண்டனே யுருத்திரபசுபதி செழியனேயை மடமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு வடிவுகாட்டிஎல்லாப் பெண்ணையாளரும் வெண்ணெய்மெய்ய, அநுவயம். உருத்திரபசுபதி - உருத்திரமூர்த்தியுமா யான்மாக்களுக் கெல்லா முயிர்க்குயிராய் நின்றியங்கித்தருளுகிற கத்தாவாயிருக்கப்பட்டவனே,—செழியனேனை-மூடலே யாக்கையோடுங் கூடிச் சகமாணவ துக்கத்திலே கிடந்தழுந்துகிற பாவியாயிருக்கப்பட்டவென்னையும்,—அடிமைசெய்யப் படிவங்கொண்டு - தேவரீர் திருவடிக் குரித்தாக்கிக் கொள்ளவெண்டி யடியேனைப்போல வடிவை யெடுத்துக்கொண்டு,—வடிவுகாட்டிஎல்லாப் * பெண்ணையாளரும் வெண்ணெய்மெய்ய - தேவரீருக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட வண்மைமையடிவை யொருவருக்குங் காட்டாத நீபெண்ணையாற்றை யாட்சியாகவுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட மெய்கண்ட நாதனே,—தெரிந்ததென்னென்னவெனை - அடியேனென்ன நிருநருமுதலுண்டென்கிற தையறியப்பட்டதேது பிரகாரமென்ன நிருவுளிச்செய்யலேனும்,—அவத்தையிற் றெரிந்தனரையின் - அடியேன் சாக்கிரா தீதத்தைதப்பட்டு வருணையரையோ யதுவென்னவே யடியேனென்னென்னநிருமுதலை யறியப்பட்டதென்ன நிருவுளிச் செய்யுமாகில்,—அவத்தைதித் தெரிந்தாங் கிருந்தறி யிலனே - அடியேனெப்படியவத்தைதப்பட்டு வருகிறதையறியாமலெப்படி மறைக்கப்பட்டுகொருகிற கொக்குகொத்தினையறி யிலனென நிலனெதென்ற கண்டு அறிவுவிடயங்களிலே யவத்தையற யடியேனை நிக்கிக்கொண்டிறை

---

* பெண்ணையாளரும் என்றதைத்தப் பெண்ணையாள னெப்படியோ நிறை பெண்ணையாளராக நின்றதையடியேனை யவத்தைப்பனி கொள்ளப்பட்டவதே னென்ற வினாருள் கூறுவாருமுளர்.

மில்லை,—திருத்துங் காலமுதலிய கருவியாயின் - அப்படி ய
தவவத்தையின் மறைப்பை நீக்குகிறது காலநியதி முதலி
கருவிகளென் றருளிச்செய்யுமாகில்,— மாலும் பிரமனும் வ
தெனையடையார் - அப்பொழுது சிருட்டிக்குந் திதிக்குங் க
தாவாயிருக்கப்பட்ட பிரமனும் விஷ்ணுவு மடியேனைக்கூ
நின் றுணர்த்துகிறதில்லையாம். அன்றியும்,—ஓதுங்காலை யெ
ன்றையொன்றுணரா - அந்தக் கருவிகளியல்பைச் சொல்லு
டத்து ஒருகருவியை யொருகருவி யறியாது. அன்றியும்,-
சேதனமன்றவை பேதைச்செயல் - அந்தக் கருவிகளறிவுள்
தல்ல வறியாமையாயிருப்பதோர்செயல் அப்படியல்ல ஆன்ம
வறிவா யிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிகளோடுங்கூடி லை
சேட்டைப்படுமென் றருளிச் செய்யில்,—இச்சேதனவாலு
செயல்கொளவேண்டு நற்போத மிவற்றைப் புணர்வதை ய
யேன் - அப்படி யடியேனறியும் பகுதிக்குரியவனுமா யந்
கருவிகளின் பயனைக் கொள்ளத்தக்கவனுமாயிருக்கி லடியே
டைய வறிவு அந்தக்கருவிகளைக் கூட்டுகிறதை யறிகின்றே
ல்லை. அன்றியும்,—கருவித்திரளினுங் காண்பதோரென்றுய்
அந்தக் கருவிகளெல்லாங்கூடின சாக்கிரத்தானத்திலுஞ் சத்
திவிடயங்களை யறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றுக வறிகிறதொழி
தைந்தையு மொக்கவறிகின்றதில்லை. அன்றியும்,—ஒருவுவத
யே வுணர்விலுறுதலின் - அப்படி நின்று சீவிக்கிறவவசரத்
அந்தக் கருவிக ணீங்குகிறதையு மறிகின்றேனில்லை. அறிவி
லாதவுறுகையாலே யப்படி யோரொன்றினை யறியுமிடத்
நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் நாமறிவித்தா ல
வையென் றருளிச்செய்யில்,—நிற்கொடுகண்டன வுயிரை
குக் கருவியாயினை பெருமையுமிலவே - அப்படி யடியேன
கிறதெல்லாந் தேவரீ ரறிவித்தா லறிவே னுமாகி லப்பொழு
தேவரீரை யடியேனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்படும்
தாவென்கிற பெருமையுந் தேவரீருக்கில்லையாம் ஆகையாலே

யானேபிரமங் கோனேவேண்டா - அடியேன்றனே கத்தாவென்று சொல்லப்படும், தேவரீரையடியேயனுக்குக் கத்தாவென்னவேண்டுவது மில்லை. அதுவன்றியும்,—இன்னுங் கேண்மோ மன்ன - தம்பிரானே யடியேன் விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்கதின்னமு மொன்றுண்டு அதுவேதென்று தேவரீர் கேட்டருளுமாகில்,—நின்னின் முன்னமென்ற னுணர்வில னுதலின் - அப்படித் தேவரீரறிவிக்க வடியே னறிந்தேனுமாகில் அங்ஙனநின்றறிவிக்கிற தேவரீரை யெதிர்ப்பட்டுநின்று இதுவல்லோ நம்மை யறிவிக்கிற முதலென்று அறியமாட்டுகிறே னில்லை அடியே னறிவில்லாதவ னுகையினுலே. என்னவே யிரண்டாய் நிற்கலாகாதென்பது கருத்து,—என்னைக் காண்பினுங் காண்பலகாணு துன்னைக்காண்பினுங் காண்பலவுன்னை டொருங்குகாண்பினுங் காண்பல-இரண்டா யிப்படிநின் றடியேனை யறியவென்றுலு மறியப்படும் பகுதியுமில்லை. அது வன்றியுந் தேவரீரை யறியவென்றுலு மறியப்படும் பகுதியுமில்லை. தேவரீரோடு மடியேனுங்கூடி யறியவேணு மென்றுலு மறியப்படும் பகுதியுமில்லை,— அருந்துணைக்கண்ட வாறேதனது கண்ணேணையண்டவாண வருட்பெருங்கடலே. என்பதனைப் பொருளுக்கேற்க மாறிக்கொள்க. பொருளாவது. அடியேனுக் கரிய துணையா யிருக்கப்பட்டவனே, அடியேனுக் கறிவாகிய கண்ணுயிருக்கப்பட்டவனே, தேவர்களுக்கும் கத்தாவா யிருக்கப்பட்டவனே, அருளமுத வெள்ளத்தை நின் னடியவர்க்குக் கொடுத்தருளுகிற சமுத்திரமா யிருக்கப்பட்டவனே, யடியேனென்னைத் தரிசிக்கப்பட்டது ஏது பிரகாரங்கொண்டு. (க-து.)

இப்படி கிருபை தாத்பரியமாய்த் திருமேனிகொண்டு ஆன்மா தனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதை யறிந்து தானந்த ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத் தரிசிக்கலாமென்று அருளிய விடத்தன்றி யானறியும் பகுதி யொன்றுமில்லை யென்பதாம். ஆன்மாதனக்குச் சுதந்தரமில்லை யென்கிறதையறிந்து தானந்த

ஞானமாய் நிற்கவே தன்னைத் தரிசிக்கலாமென்றதற்கு. உ-ம்.
சிவப்பிரகாசத்தில். "தன்னறிவதனுலேதுந் தனக்கறிவில்லை
யேனுந், தன்னறிவாகவெல்லாந் தனித்தனிப்பயனாருந்துந், தன
னறிவறியுந்தன்மைதன்னுலேதானையறிந்தாற், றன்னையுந்தானே
காணுந் தானதுவாகுநின்றே". எ - ம். பட்டினத்துப் பிள்ளை
யார் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையில். "மாயப்பட
லங்கிறித்தாய, ஞானநாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின், னின்
பெருந்தன்மையுங் கண்டேன்காண்டலு, மென்னையுங் கண்
டேன் பிறனையுங்கண்டே, னின்னிலை யானந்திறுங் கண்டே
னென்னை". எ-ம். சித்தியாரில். "அடிஞானமான்மாவிற் சே
ன்றுந்தான்றந் தூரியனைஞ்சிவந்தானன்றத்தானுந்தான்றும்"
எ-ம். கண்டுகொள்க. (நு-ம்) அவத்தையிற் றெரிந்தனையின்
எ - கு. சாக்கிராதி பஞ்சவத்தைப்பட்டு வருகையினுலே யா
தொன்றேடையடியேயனென்றருளு முதலியபிறியப்பட்டதன்
பொருள்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். பணையொடுபனை
போதும் பார்மன்னன் புருட்போதில்லிற், கணையுதாறும் விட்
டுவிட்டுக் காவலுமிட்டுப்பின்னே, யணைதருந்தனியையந்தப் பு
த்தினிலதுபோலான்மா, வுடலினிலவத்தையாய்து முறுமுயிர்
க்காவலாக" எ - து. கண்டுகொள்க. திருத்துங்கால முதலிய
கருவியாயின். எ-கு. அப்படியந்தவவத்தையின் மறைப்பை
நீக்குகிறது காலநியதி முதலிய கருவிகளென்று பொருட்கூறி
யதற்கு. பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "இத்தனைகலையினுமுயரு
ளாலுயிரறியுமறிவுக்கிடமாகவாடாதே யிரானன்னடானுலனைத்து, மி
னைதருதலைவனான்விளங்குருவானை மேவியிவ்வெனைவைப்ப
தமாயை, வைத்தகலைகான்மூல மலஞ்சிறிதீங்கிம் மருவும்வி
னைகளரிவிக்கும் வாயில்களின்ப யனோப்பு, துத்திரவியத்தையி
னடை நின்றறிவையுயிர்க்குப் பொருந்தியிடும் வகைபுணரும்
புனிதசத்தி புணர்ந்தே" எ-து. கண்டுகொள்க. ஆன்மா வறி
வாயிருப்பதுகொண்டு அந்தக் கருவிகளோடுங்கூடி லனை கே

ட்டைப்படுமென் றருளியதற்கு. பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "தனக்கெனவறிவிலாதான் றத்துவவன்னளருபன், றனக்கென வறிவாலுலிச் சகலமுநுகருந்தானே" எ - ம். கண்டுகொள்க. அறிவில்லாதவ ருலகையாலே யப்படி யோரொன்றினை யறியுமிடத்து நீயாகத் தனித்தொன்றையு மறியமாட்டாய் காமறிவித்தா லறிவையென் றருளிச்செய்ததற்கு. பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "இருணனியிரவிதான்வந் திரித்தலுமிரவிலெண்ணும், பொருணிலகண்டுமாந்தர் பொருந்திடுமாறுபோல, மருணிலையெங்குநீங்க மகிழ்ந்துயிர்தன்னுணர்மன்னு, மருளையுமொழிய ஞாலத் தறிந்தவாறறியுமன்றே ற. எ-து. கண்டுகொள்க. (அ)

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டு வருகிற வான்மா மூலாதாரத்திலேயொடுங்கி யதீதப்பட்டுக் கிடக்கு மவதரத்துணரு முறைமை யெப்படியென்னும் வினமே லருளிச்செய்கின்றது.

கடலமூதே வெண்ணெய்க் கரும்பேயென் கண்ணே
யுடலகத்து மூலத் தொடுங்கச் - சடலக்
கருவியா நாங்குணர்த்தக் காண்பதுகா னென்னை
மருவியா தென்றுரைக்க மன்.

வி - ம். கடலமூதேவெண்ணெய்க் கரும்பே - சமுத்திரத்திலுண்டாக்கப்பட்ட வமுதம்போலவுந் திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே யுண்டாயிருக்கப்பட்ட கரும்புபோலவு மினியவனே, —என்கண்ணே - அடியேயனுக்குக் காட்டாயிருக்கப்பட்ட கண்போல வரியவனே அடியேயனவத்தைப்படு மவதரத்து, —உடலகத்துமூலத் தொடுங்க - சரீரத்துக்குள்ளே மூலாதாரத்திலேயொருகருவிகளுங் கூடாம லதீதப்பட்டுக் கிடக்கிறவவதரத்திற்கு, —சடலக்கருவியா நாங்குணர்த்த - சரீரக்கூட்டமாக நின்றுணர்த்தின கருவியெது சடக்கென வினாவிலேயுணர, —காண்பதுகா னென்னை மருவி - அடியேனறிகிற

துதானெதுடன்கூடி,—யாதென்றுணாக்கமன்-தேவரீ ரடியேன் விண்ணப்பஞ்செய்தற்கிதுவென்றுவிளங்க வருளிச்செய்தருள வேண்டும். (க-து.) ஆன்மதத்துவம்-உசு. வித்தியாதத்துவம்-எ. சிவதத்துவம்-ரு. இவற்றிற்குமுறையே போககாண்டமென்றும் போக்கியகாண்ட மென்றும் போகாண்டமென்றும் வெயர். இவற்றுள் ஆன்மதத்துவம்-உசும். உட்கருவியும் புறக்கருவியுமாய்த் தேகமாய்ப்பொருந்திச் சிவதத்துவங்கள் கலாதிகளைப் பிரோரித்து அறிவிக்குமென்பதாம். உ-ம். சித்தியாரில். "வாயாதிசோத்திராதி புறத்துவாழ்கருவியாகு, மேயாதமனாதிகாயத் துணருமூட்கருவியாகு, மாய்வார்கட்காகமாதி யவற்றினூட்கருவியென்பர், மாயாடன்வயிற்றிவற்றுற் றுடக்குண்டுவாழுமான்மா" எ-ம். போற்றிப்பஃறொடையில். "மூலவருங்கட்டிலுயிர் மூடமாயுட்கிடப்பக், காலநியதியுகாட்டி-மேலோங்கு, முந்திவியன்கட்டி லுயிர்சேர்த்துக் கலைவித்தை, யந்தகவாக மலைமுன்பு-தந்த, தொழிலறிவிச்சைதுணையாகமானி, னெழிலுடைய மூக்குணமூவிலய்தி-மருளோரு, மன்னுயிரதத்துக் சித்தத்தாற்கண்டபொருபொருளென்றியம்பவாண்ணு-வந்திலேபோய்க், கண்டவியன்கட்டிற் கருவிகளாய்ந்தொழியக், கொண்டுநியமித்தற்றை காட்கொடுப்பப்-பன்னடை, யிருவினையான் மூன்றுள்ள வின்பதுன்பங்கண்ட, மருவும் வகையங்கே மருவி". எ-ம். சொன்ன முறைமைகளாய்க் கண்டுகொள்க.

(சு)

இங்ஙனஞ் சரீரதாத்துணைப்பட்டு நிற்கிற வடியேயுறைக்குந் தேவரீர் நீங்காதாகிரமங்களிலே பாசதேகாசனம் பண்ணியிருந்து மடியேன் மீளவு மலைமாயாதி கன்மங்களோடு தொடர்ந்து நிற்கைக்கு வழியேயதன்றும் வினவே லருளிச்செய்கின்றது.

மன்னிய கன்மச் சமத்திணை மலங்களோ
யந்திய மாக்கி யருள்வழி யுதவை

லென்னுள் புகுந்தனை யெனினே முன்னைத்
திரிமலந் தீர்த்த தேசிக நின்னே
டொருவுத லின்றி யுடன்ஞதையே யாகும்
பெருநிலை யாகல் வேண்டு மருவிடு
மும்மல மதனு லெம்முணின் றிலையெனி
னம்மலத் திரிவுஞ் செம்மலர்த் தாணிழற்
சேர்தலு மிலவாய்ச் சார்பனை பற்றிப்
பெயர்வில னுகும் பெருமை தீர்வின்
றனைமந்த கருமத் தினையந்தனை யல்லது
சனைமந்தன விலவெனச் சாற்றின னைமந்த
மாயேயங் கன்ம மாமல மூன்று
மாயா தாகவே யார்ச்சக மாயையி
னுற்பவந் தீரா தொழுகுமான் றுன்றி
னிற்சம மாயி னல்லது நிற்பெற
வில்லென மொழிந்த தொல்லறந் தனக்கு
மேயா தாகு நாயே னுளத்து
நின்றனை யென்பதே நின்றிலை யென்பதே
பொன்றிய பொன்றிற் றிலமல மென்பதே
வொன்றினை யுணர்ந்தருண் மன்ற குன்றுப்
பெண்ணணைப் புனல்வயல் வெண்ணெய்க் கதிபதி
னகனண் டலைவாய் கால்செவி மூக்குயர்
மெய்கொண் டென்விளை வோறப் பறித்த
மெய்ப்கண்ட தேதே விளையிலை
னமைகொண்ட கண்ட வழுவிலென் மதியே.

வி - ம். மன்னியகன்மச் சமத்திடை மலங்களை யங்கியமா
க்கி-அதாதியே யடியேனேறுங்கூடி நிலைபெற்றுவருகிற கன்ம

மாகிய புண்ணியபாவங்கள் தன்னிற் சமமாகத் துலையொ
வவதரத்து அடியேனேடுங் கூடியிருக்கப்பட்ட மலங்க
தேவரீர் தீக்ஷாக்கிரமங்களினுலே வேறுபடுத்தி,— அருள்
யதனு லென்னுள் புகுந்தனையெனினே - தேவரீ ரதுக்கி
தின் முறைமையாலே யடியேனுள்ளத்திலே யெழுந்தரு
தே யுண்டாமாகில்,—முன்னைத் திரிமலந் தீர்த்ததேசிக
னேடொருவுத லின்றியுடந்தையே யாகும்பெருநிலை யாகல்
ண்டும்-குருமூர்த்தியா யிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே யடியே
கநாதியாயிருக்கப்பட்ட மூன்று மலங்களையுநீக்கின தேவரீ
யடியேன்விட்டு நீங்காம லுடன்றையாய்க் கலந்துநிற்கும்
ரின்பமாகிய திருவருட்பிரகாசமுண்டாக வேண்டும். அதுநி
மூன்னேயென்னிடத்தில் தேவரீரில்லையாம்,—மருவிடு மும்
மதனுலெம்மு ணின்றிலையெனில் - அடியேனேடு கூடிவரு
வானவமாயை காமியமென்னு மூன்று மலங்களினேடும் வ
னைசெய்து நிற்கையினுலேயடியேனுள்ளத்திலே தேவரீரொ
தருளி நின்றதில்லை யாமாகில்,—அம்மலத்திரிவுஞ் செம்மல
தாணிழல் சேர்தலுமிலவாய்ச் சார்பனைவபற்றிப் பெயர்வில
கும் பெருமதீர்வு - அந்த மலங்களைத் தேவரீர் போக்கினதும்
லையா யடியேனுஞ் சிவந்ததாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தி
வந்து பொருந்தினது மில்லையாய்ப் பிரபஞ்ச வாதனையா
வந்துபொருந்தின கன்மங்களைப் புசித்து அதனுலே புண்ணி
பாவங்களிற் கட்டுப்பட்டுச் சநநமரண துக்கத்தை விட்டு நீங்
கைக்கு வழியில்லாதவனுகும். தம்பிரானே யிதுநிச்சயம்
பாது. அப்படியல்ல,—இன்றமைந்தகருமத் தினையத்தனை
லது சமைந்தன வில்லெனச் சாற்றின் - இப்பொழு தடியே
தித்தவுடலுக் கடுத்த பிராரத்துவ மநுபவிக்கிறதாழிய மே
டலெடுக்கைக்குள்ள வாகாமியகன்ம மேறுதென் றருளிச்செ
யில்,—அமைந்த மாயேயங்கன்ம மாமலமூன்று மாயாது-அ
யெனுக்கமைந்தபிராரத்துவத்துக்கீடாகவெடுத்தமாயமேயெ

னப்பட்ட காரியமாகி யுடலுள்ளளவு மதன்காரணமாகிய மா
யை போகாது, மாயை யுண்டாகவே கன்மமும்போகாது, அப்
படி மாயையுங் கன்மமு முண்டாகவே யாணவமல முண்டென
ப்படும்,—ஆகவே யார்ச்சநமாயையி னுற்பவந் தீராதாழுகும்-
ஆக விங்ஙன மூன்றுமலங்களுமுண்டாகவே யாகாமியங்களை
யார்ச்சித்து மாயையின் தோற்றமாயுள்ள சரீரதொந்தனைவிடா
மல் மென்மேலுந் தொன்றுதொட்டுவரும். அன்றியும்,—ஒன்
றுன்றினிற் சமமாயினல்லது நிற்பெறலில் லெனலொழிந்த
தொல்லறந் தனக்குமேயாதாகும் - இருவினையாகிய புண்ணிய
பாவங்க ளொன்றுக்கொன்று தம்மிற்சமமாகத் தூலையொத்தா
லொழியத் தேவரீரை யடியார் பெறுகிறதில்லையென்று சொல்
லப்பட்டபகையதாகிய சிவசாத்திரத்துத் தன்மமாகிய திருவாக்
கும்பொருந்தாது. ஆகையால்,—நாயேனுளத்து நின்றனையென்
பதே நின்றிலையென்பதே பொன்றியபொன்றிற் றிலமல
மென்பதே வொன்றினையுணர்த்தருண்மன்ற - அடியேனுள்
ளத்துத் தேவரீர் கூடி நின்றுதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதே
அந்தமலங்கள்கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதே
கெடாமல் நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதே இவை
யிற்றி லொன்றை யருளிச்செய்தருள் அடியேனுக் கறுதிப்
பட,—குன்றுப்பெண்ணைப் புனல்வயல்வெண்ணெய்க்கதிபதி-
வளப்பங்கள் குறைவுபடாத பெண்ணையாற்றுநீர் பாயப்பட்ட
வயல்களையுடைய திருவெண்ணெய்நல்லூருக்குக் கத்தாவா
யிருக்கப்பட்டவனே,—கைகண் டலைவாய்கால் செவிமூக்குயர்
மெய்கொண் டன்வினை வேரறப்பறித்த மெய்கண்டதேவ -
கரசரணதியாயுள்ள வவயங்களோடுங்கூடி யிருக்கப்பட்ட திரு
மேனி யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக்குண்டாகிய கன்மங்
களைக்கிளைப்பறப் பறித்துப்போட்ட மெய்கண்டதேவனே,—
வினையிலி - அப்படி ரூபீகரித்திருக்கச்செய்தேயுங் கன்மதொந்
தனை யில்லாதவனே,—மைகொண்டகண்ட - நஞ்சமாகிய

கறுப்பிலைக் கண்டுத்திற்றரிக்குருளினை கணைமிடற்றகேளை,-
வழுவிலென்மனதிலே - அடியேயறுக்குஞ் சுற்றமற்ற வாழ்வையடிரு
கப்பட்ட தம்பிரானே யிம்மெனிலைக்குள்ளமை யெனக்குருள்வாயாக
(க-து.) இருநெஞ்சிருவழிப்படுதலின் தெளிவரிவையிடத்துஞ் சென்ற
றுக்குந் தினைகட்புன்னடாறுற்போலவும் கள்ளம் புகிலவையாயிரு
சுத்திக்குந் தினைகட்புலறும், அதுபோலவுந்தி நல்லதொழுதிலும் வரு
தாதிருந்தல்லாம். அவ்வையுதாம் தெளிவரிவையல்லது மயலறிவு
லென்பதாம். (து-ம்.) அடியேயறேனெ கடியுயிருக்கொண்ட மயல
தீதெனாக்கினமங்களினுலே சொலையுந்தி நற் றெளிவு மடங்கி
தன் மூலறனையாகிய மடவோளுவ்வாத்திலே வைத்துமுவ
னெதி யுன்னடாமனிலும் வெள்ளாதற்கு. (மி - ம்.) இத்தினையில் "வ
லுக்குங் கள்ளவொப்பிலும், தலையிலைகளும் புறத்தி மயலறிவு
இத் தெரிந்தெதாழிற்படவுலகுதன்னுளாகத்தி விளைத்தலும்." என்
"நிறத்துவைதோதாத் தூவாயில்லாவன்றன்னை யொருதலைநுக்கும் வி
பரியாதனென்ற மடவோளாய்வுகளென், வெளுத்தன்னடை
ளன்னை மருளியதன்மாயுதிலே புகுந்தறிவுவேறாகாமுன்னமே வி
ளைத்தினிக்கே." எ - ம். கள்ளவொளாட. மருளிற்றுவைதல் வரு
லெம்முறணிலன் றியேவையனிலும் - அடியேயறேனுடைய வாழ்வு
மானை காமியமென்ற புலன் றுவைதல்லாதிலை வாழ்வேன்
றிற்கையறினுலே மடவோளுவ்வாத்திலே தெளிவு வெளுத்தலுள்
றின்ற றெளிவேயாம் எனன் றுவெளாருன் கூறியதாகும். எ - ம். விளக்கு
பொதுத்தினே. "அருங்கலொன் றிற்பிறவுலகிலாகலுறுதன், நி
ட்கண்ணேனை யாகுங்கொன்றீரன்" எ-ம். "கள்ளுலகில், பொருத்
தும்பாளிகழுந்து நிலைக்கிடமும், பாதுகாப்பின்றாயது." எ-ம்.
பொற்றிப்பழிவுறுகையிலும். "வெள்ளுலகிலாயுள் நிலைபெறுவதிற்
நிருந்து." எ-ம். கள்ளவொளாட. நிலம் புலைக்குருளுக்குருளுக்
லையல்லது சுமைக்குளை யிலவொளாட்சுற்றினர். எ-ம் நிலை
கழுபேயனைத்த வுடலுக்கிரத்த பிரமத்துலை மடவோளுக்

தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைக்குள்ள வாகாமியங்களைப்பற்றி ஒருவன் முருகனிச்சென்னையில் என்ன வொருவரைக் கூறியதற்கு - நிருவாகஸ்தனில். "என்றனிடத்தில் மிகுந்த பிரியமுள்ளவன், சிறுவன், ஆதலால் நன்றாகவே கூறினேன்." என்றான். சிவப்பிரகாசத்தில். "தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு ஏதாவது வழிகள் உண்டாகுமென்று நினைக்கிறீர்களா?" என்றான். முருகன். "ஏன் இல்லாமலிருக்கிறது? ஆனால் அவர்களுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய ஒழுக்கங்களை முன்னேற்றுவதற்கு வழிகள் செய்யவேண்டும்." என்றான். சிவப்பிரகாசம். "அவர்களுடைய ஒழுக்கங்களை முன்னேற்றுவதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு வழிகள் செய்யவேண்டுமென்று நீர் சொல்லுகிறீர்களா?" என்றான். முருகன். "ஆம்." என்றான். சிவப்பிரகாசம். "அவர்களுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய ஒழுக்கங்களை முன்னேற்றுவதற்கு வழிகள் செய்யவேண்டுமென்று நீர் சொல்லுகிறீர்களா?" என்றான். முருகன். "ஆம்." என்றான். சிவப்பிரகாசம். "அவர்களுடைய ஒழுக்கங்களை முன்னேற்றுவதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய நிலைமைய

நீளைப் பெறுவதென்றுசொன்ன பழைய திருவாக்கு புன்னை
பாவத்துக்கேற்ற தேகநிற்கவே வினையொத்த தெப்படியெ
சீவகன் விரும்பதற்கு இருவினையொப்புக்குச் சரீரமுன்னி
யல்ல புண்ணியத்திலேயும் பாவத்திலேயு மிரண்டிலேயுந்
மாகவெறுப்புவந்தே யிருவினையொப்பு அப்போதாகா
லூர்த்தமாகவந்து சினனிராகரிப்பன். இதற்கு. பி-ம். பே பாற்
பஃறொடையில். "எல்லையிரண்டு மிலடையாட்டிற் - பல்பிற
யத்தமதிலன்றே வளவென்று பார்த்திருந்து, குற்றிடைநிற்கு
ரம்போற்றி." எ - து. கண்டுகொள்க. நாயனாள்வத்து நி
றனை யென்பதனை நின்றிலையென்பதனை எ-று. அடியேனுள்வ
துத் தேவரீர்கூடநின்ற தென்று விண்ணப்பஞ்செய்தற்கு செய்யுள்
கூடநின்றதில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்வதனை மென்
பொருள்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "எற்றுங்கானெவ
னினை மெய்ந்தேவென்டா லெற்றுதிலனென்னில் சொற்றிரை
மல்வ, னங்குஞ்சேருயிர்போல்வ னெனுமாயங்கத் தலையன்ன
கண்போலக்காணுவானம்மா, விங்குநாடியம்படுத் தும்மாயைகளி
லைத்துறிவுதிறமுதானங் தங்குகானீடல் கடமிறக்கு, அர
விழிச்சோதியு மூட்சோதியும் பெற்றுற்போற் சோதனிக்கு
சோதியாய்த் தோன்றிலவன் காணை." எ-று. சுவர்வலெனவ
பொன்றியபொன்றிற் றிலபலவென்பதனை. எ - து, அதற்கு
கள் கெட்டுப்போனதென்று விண்ணப்பஞ்செய்தலை சொட
மல் நின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்தலை என்று வியா
கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். செல்லிறைத்தூத்தலில்
நாதியாயுகெல்லையிட் டிரீங்கியசைவின்னாடி கோடிதூற்றிரீ, வை
யிடிற் றுளற்றையிரியின் பாலில்லேது வெளாக்கிருந்து பற்றை
கெற்றோற்றிடாவா, வடல்லையிலைவிரிவிறலே யலைவீச
வலுவை மேவுலை மூடல்சன்மமாகநி லிட்டோடீங்கு, மல்லை
முத்தியின் கட்டெடுத்தான்மனை நலுங்கிற்று மாதவரென
டின்றுமே." எ-ம்- சிவப்பிரகாசத்தில் "அறிக்திலம் பாசமெ

னினித்தமென் றுணைத்தல்வேண்டா, வழிந்திடாதென்னின் ஞானமடைவது கருதவேண்டா, வழிந்திடு சத்திநித்த மழிந்திடாவொளியின் முன்ன, ராழிந்திடுமிருளு நாசமடைந்திடா மிடைந்திடாவே.'' எ - து. கண்டுகொள்க. (க0)

அடியேனறியப்பட்டதெல்லாந் தேவரீர்கூடுநின் றறிவிக் கிறதாகவிருக்கவு மடியேனிந்த வஞ்ஞானத்தோடுங்கூடுமயங்கி நிற்கைக்கு வழியேயதென்னுமிவ்விலக்கியஞ்செய்கின் றது.

மதிநின்பா லித்த மலத்தின்பா னிற்க
விதியென்கொல் வெண்ணெய்வாழ் மெய்ய - திநின்பால்
வந்தா னிதில்வரத்தில் வந்திடுமிடம் பற்றுகிலேன்
எந்தா யிரண்டாமா றென்.

வி - ம். மதிநின்பால் - அடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட் டவறிவு தேவரீர் பகுதியிலே யுண்டானது. அப்படியிருக்க வும், — இத்த மலத்தின்பானிற்க விதியென்கொல் - அடியேனிந் த மலத்தின் பகுதியிலேகூடி மயங்கிநிற்கைக்கு முறைமை யேயது, — வெண்ணெய்வாழ்மெய்ய - திருவெண்ணெய் நல்லூ ரிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட மெய்கண்டதாதனே, — பதி நின்பால்வந்தால். - கத்தாவாயிருக்கப்பட்ட தேவரீரை யடி யேன்வரத்து கூடுதலால், — இதில் வரத்தில்-இத்தமலத்திலே மீள வருகைக்கு வழக்கில்லை, — வந்திடுமிடம் பற்றுகிலேன் - தேவ ரீரைவந்துகூடுதலை யெத்த வருகாளாகு மித்தமலத்தோகு மொக்க நிற்கிற தடியேயுனக்குண்டாகாது, — எந்தாயிரண்டாமாறென். அடியேயுனக்குச்சுவாமியாயிருக்கப்பட்டவனே அடியேயெனதுக் தன் தேவரீரோடுங்கூடியறிந்து மித்தமலத்தோடுங்கூடியறி யாமையுமாயிரண்டோடுங்கூடியதுவை தவாய்நிற்கைக்கு வழக்கே தென்.-(க-து.) அறிவுமிருத்தவுனை மாகாமலறியில்லாத மூடனை

மாகாமல் கதிலபறலெவன்லவலமன்கிற கலவாம்குள்ளையா
வன் தான் பாசத்திடத்தும் பாத்தினிடத்து மானைப்பற்
பொழுதினண்டிலு மன்றிப்பற்றிய தலைவனாம்பற்றுள்.
சித்தியாகில். "பாதிபதருட்டத்திற் கல்லிலோலிட்டபிபாப்பா
பொழுது கிங்கிய தது விலம்பொழுதுளத்து, மனம்பிலைவை
யறுங்கன்ம மகினத்து மானமுலை யுளைதும்பொதலும் க
னைனைய சேதனரைத் தினைவழித்தீங்கனே தது மாம்து கிட
டையாய் கின்றறிவார் கிலையி துதேனாது, மனைவெளிய மன்
மிங்கு மாகியலம்வருதேனாதரும் பாசமறுத்தும் வானகமாரி
வழியுளைப்பாம்." எ-து. கன்னலெனன். (அ-ம்.) மறிவின்னாமை
லைத்தின்னாமனிற்கவிற்று வென்னலெனம். எ - து. அடிசிலாலுண்
டாயிருத்தப்பட்ட வறிவு தேகாரிர் பழுறியிலே யுள்ளடையுந்
மழதேயனிக்க மலைத்தின்ன பழுதியிலிலைபோ. மாம்பறிற்
றலைறனைதேயதெனன்றலும் விரைவறுத்த கதிர்ச் சுவர்ப்பிற்
கடத்தலைவெனன்பது கருத்து. பி - ம். கிளைதுளாவிரும்பிற்றிற்
"அனைதேய தாதேனாய யிரவினோயிற், சேரத்துயரது பாலா
தேனாயி, னீத்தகலிலர்றி." எ-து. கன்னலெனன். (அ

தேதனாலைபதற வாயிர்முயர்னாள்ளர் தாயிர்முலெனாள்
நத்தலையிலை யடிசிலாதேனை வெளுதாதலை வெளுதாதி
யும் வாதனைத்து வழிசேயதெனன்ற மனைவாயிர்முலெனாள்
வாதனிர் வெளுதாதி.

எனாள் மனை விளாதிர் பாதிபிளாதிர்
பாதிபிளாதிர் பாதிபிளாதிர்
பாதிபிளாதிர் பாதிபிளாதிர்
பாதிபிளாதிர் பாதிபிளாதிர்
பாதிபிளாதிர் பாதிபிளாதிர்
பாதிபிளாதிர் பாதிபிளாதிர்

மொன்ற மதுகோ கின்னியல் மெனிகோ
வியம்கோ னானனு மாகி யியங்குறு
முன்டனைப் படலை யெண்கோ முக்ணன்
யாம்குறும் பிரியா தீதாங்கு கின்னெனிலென்
யான் வந்தீனாங்கு மீள்குவ னறியி
றுற்றுத் தியரற்கு மேறாகெனி நிருனையெ
யிற்றை யிற்றெறுதிய மெலைக்கு மொறுத்தகு
மின்னுறிச் சாலையத்து நன்றாமென் வியல்பெ
யலோனை யாதுனை யிலோவாருங் கானல
யிங்கிலை யதனெ மெலைமுறையற் கினங்கி
நின்னிலை யொளிப்பாடுத் தெளனிப்பை யிலை
வெந்தென்ன மறுமும் பெறுமெனும் தென்னிய
நிற்பெறற் நலைக்கு முரிமை முன்னெ
மொற்பெறு மரீஇத் தெளல்லுல நிலை
யம்லவ் வலைவளைத் தொரிவை மலர்வுறச்
சொல்லிற் சொல்லெறிர் சொல்லெனச்
சொல்லிலை சொல்லுழ சொல்லிறந் தெளவெ.

வி - ம். எல்லுமெலிவாக்க விருட்டாடாயினெனில் முன்னை மலைத்தி முறுறிவருதலும். - வாடுத்திரிதலை முன்னை வந்தானாக் வன்னெனிற் தானை முறிவுறுதலைக்கு மறிந்தெனிவாயினை வரு மென்ன தெளிவுபெற வென்னுமெனக்கு விளக்கத்தினை

மெய்கண்டதேவ-மெய்கண்டதேவனென்கிற திருநாமத்தினை யுடையவனே,—சுகாதிலமுத - குற்றமற்ற வழுத்தமாயிருக்கப் பட்டவனே, — குணப்பெருங்குன்ற - நற்குணங்களெல்லை முடைய பெரியமலையே. என்னதேவ மலதேபோதும் பெருமை யுடையவனே,—என்னிருள்தரு மாறறுவ மென்னினைதேசால் - எ குரும் பூரணரையிருக்கிற தேவரீரடியேனுடைய மோசவாசத்தினை கூடியு மோசவாசாரத்திலே நீங்கியுநிற்கிறதே தது பிரகாசமெ றருளிச்செய்தருள். சுகால் - ஐயம்,—உள்ளுறும்புன்னி யுருவ டிற்பெயர்சுவ மென்னுமதுதேவ தின்னெரியல்பெனினேன - அ படிதத் தேவரீர்கூடியும் பிறிக்துநிற்கிறது அடியேனினைக்கு பொழுது கூடியுனியாதபொழுது நீங்கியுமிருக்கிறதே தேவ ீருக்கு முறைமையாமென்றருளிச்செய்யில், — வியாங்சேனை ளனுமாகி யியங்குமுழுண்டனப்படினை-அப்பொழுது தேவ டியேனுக்கே வற்றிருபுறில் செய்கிறவினையாய்ப் பூரணரில்லை, டோக்குவாவது செய்யப்பட்ட சுகேதுநிலையன்றுவெளல்லையும் பரம் அப்படியல்ல நாமனைசுவறுநிற்க நீதானேன்கூடியும் பிரிந்தும் வரு ளுனையன்னரில்,—எல்லோடானன்முதற்கண் யாங்குறும் பிரிய தோன்றி நின்னரிலையின்யான் வந்தினனந்து பின்முகனையின் எட்டுத்திருப்புயமும் மூன்று திருநயனமுமுடைத்தா யெங்கிட முதீங்காமை இயம்பித்து நின்னுடைய பூரணநிலையிலே யடியேன் வந்துகூடி பினவும் பிரிவேனுமாகில், — ஆற்றவுஞ்சுயருற்றே ரனெனிழனைசுறு வீற்றுவீற்றுழுதா யென்னோடும் வைதுவுத்துவு மின்றுபிரிசாலையத்து நன்றுமன்னெரியல்லோ - வழுகிடந்து றவாள் வொடாடிச்சூட்டினல் வருந்தப்பட்ட வவதாயத்து அழுதுதாயன்முன் நிற்கச்சகாதைசப்பட்டுக்கிடந்தென்ற போலென்னோடுத்தன்னிடங்களிலே யிருந்திருந்துபோயிடத்து இவர்களிங்ஙனம் வந்திருந்தபடிற் றதேதுவையென்கிற பிரியமுமும் நம்மைவிட்டுப்போதுஞ்சுவாவென்கிற வப்பிரியமுமந்த வினருந்திற்றில்லையாதலுற்போல வொப்புடன் சொல்லாதுதேவரீருக்குண்டானமுறைமையுன்றது,—அதோசையை

யாகுவை நினைவருங்காலை-தேவரீர் சர்வஞ்ஞனென்றிருக்கு மவ
தரத்து மங்ஙனமருளிச் செய்ததே தாம். விசாரிக்கு மிடத்தப்
படியல்ல, நீயுநாமும் போக்குவரவின்றி நின்றநிலை யதனிலே
நீநினைக்கும்பொழுது நாம் பிரகாசித்து நீநினையாதபொழுதும்ம
றைந்துநிற்போமென்னில்—இந்நிலையதனி னேழையேற்கிரங்
கிநின்னை வெளிப்படுத்தெளிப்பைதீயேல் - இப்பொழுதிங்ஙன
நின்றநிலைதன்னிற் கொச்சையா யிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்கா
கக் கிருபைபுரிந்து கடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளி மீளவும
றைந்து நிற்குமாயின்—அருண்மாருகும் பெரும - தம்பிரானே
தேவரீ ரதுக்கிரகவா னென்கிறதற்கு மாறுபாடுண்டாம்—அஃ
தன்றியும் - அப்படியன்றியும்—நிற்பெற்றவர்க்கு முற்பவமுண்
டெனுஞ் சொற்பெறும் - அப்படி யதுக்கிரகவானல்ல வென்
கிற தன்றியுந் தேவரீர் கிருவடியை யடைந்தவர்களுக்கு மீள
வும் ஜகமுண்டென்கிற சொல்லையுமுடைத்தாயிருக்கும்—அஃ
திற்றொல்லுலகில்லை - அப்படி யதாதியே தொடங்கித் தேவ
ரீர் திருவடியைப்பெற்ற பெரியோரொன்று சிலருண்டாகப்போ
கிறதுமில்லை ; ஆகையால்—அவ்வவ்வமையமும்-அடியேன் விண்
ணப்பஞ்செய்யு மந்தந்த நிறைறவும்—சேர்வுமயர்வற - அடியே
னுக்கு மயக்கமுந் தீரத்தக்கதாக—சொல்லில் - தேவரீரருளிச்
செய்யில்—சொல்லெதிர் சொல்லாச் சொல்லேசொல்லுக -
அடியேன் மறுத் தெதிருத்தரம் விண்ணப்பஞ் செய்யாதபடிய
ருளிச்செய்யல்வேண்டும்—சொல்லிறந்தோயே - வாக்கினுக்
சரித்தற்கு மப்பாற்பட்ட தம்பிரானே. (க - து.) அவ்வவ்விட
த்திலே சிவ னிறைந்திருக்கிறது மான்மாபொருந்தி யிருக்கிற
துமெப்படியென்னில். (உ-வ து). உடலு முயிருமும்போலுங் கண்
ணுமாதித்தன்போலு மான்மாவு மான்மக் கியானமும்போலும்
விட்டு நீங்காமற் பொருந்தியிருக்கும் அப்படியிருக்க விட்டும்
பற்றியும் வருவானேனென்னில் அநாதியே மலசம்பந்த முனை
யாலே நீ நினைத்த விடத்திலே பிரகாசிப்போம் நினையாதவிட

த்திலே நீங்கி நிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது. உ- வது விட்டுநீங்காத பரிபூரண நிலையிலே யான்மாவத்து பொருந்தி ங்குவனென்று சொன்னது மலபோத நீங்கினவிடத்திலே சி னப் பொருந்துவனென்றும் போத மேலிட்டகாலத்திலே சி னே யிழந்து நிற்பனென்றுஞ் சொன்னது. ஊ-வது. வனைழயாட ள்ள வடிமைக்கிரங்கி யநுக்கிரகம்பண்ணி நிற்போமென்றது த பத்தியிலுலே வழிபடுகிறவடியார்களுக்கு மனதபீஷ்டங்கொடுத்து நீங்கிநிற்போமென்று திருவுளம்பற்றினது. ஆகையாலே விட் டும்பற்றியும் வருகிறது மூன்று பிரகரணமாகத் திருவுளம்பற்ற னதுங் கண்டுகொள்க.(நு-ம்)உன்னிற்றுன்னியு ருவிடற்பெயர் குவ மென்னுமதுவே நின்னியல்பெனினே. எ-கு. தேவரீர்கூ டியும்பிரிந்துநிற்கிறது அடியேனிணக்கும்பொழுது கூடியுநீயா தபொழுது நீங்கியுமிருக்கிறதே தேவரீருக்கு முறைமையென் று பொருள் கூறியதற்கு. பி-ம். தேவாரம். "பன்னிலூறுப் பழத்திலுமின்சுவை,யென்னிலூறி யெனக்கேகளிதரு, மூன்னி லுன்னுமுருவிடில் விட்டிடு, மென்னுளீசனிருந்தபடியற்கை யே" எ-து. கண்டுகொள்க. எண்டோண்முக்கண் யாங்குறும் பிரியா தோங்கிநின்னிலையின் யான்வந்தணைந்து மீள்குவரை யின். எ-கு. எட்டுத்திருப்புயங்களு மூன்று திருகயனமுடை டைத்தா யெவ்விடமு நீங்காமலுயர்ந்த நின்னுடைய பூரண நிலையிலே யடியேன் வந்துகூடி மீளவும் பிரிவேனுமாகில் என் றுபொருள் கூறியதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். "ஐம்பொ றியினல்லையெனு மந்தரசிவனை, ஐம்பொறியை விட்டுங்கா சகல - னம்பொறியி, னீங்கானீர்ப்பாசிபோ னீங்கிலகன்மம் வரி, னீங்கானீங்கு நினைந்து" எ - ம். ஊசல்கயிறற்றுற்றாய் தரையேயாம். எ-ம். ஒழிவிலொடுக்கத்தில். "போதம்பசுகட்பற வேபூரணமாம் பூரணமும், போதம்பசைதத்தொழிலே பொய்யா கும்." எ-ம். கண்டுகொள்க. இந்நிலையதனி னேனைழயேற்கி ங்கி நின்னைவெளிப்படத் தெளிப்பை நீயேல். எ-கு. இப்பொ

முதிங்ஙன நின்றநிலைதன்னிற் கொச்சையாயிருக்கப்பட்ட வடி
யெனுக்காகக் கிருபைபுரிந்த தடியேனிடத்திலே யெழுந்தருளி
மீளவு மறைந்து நிற்குமாயின் என்று பொருள் கூறியதற்கு.
பி-ம். சித்தியாரில், "இருஞ்சுரபிக்கெங்கு, முருக்காணவொண்
ணுத பான்முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்
டருளுவ ணன்பர்க்கே." எ-து. கண்டுகொள்க. (கஉ)

இங்ஙனந் தந்துவாதீதனையிருக்கிற தேவரீ தடியேயுனக்கி
ந்த மாயா கருவிகளையுண்டாக்கி யடியே னதனைநெடுங் கூடியிரு
ந்துங் கூடாமல் நின்றும் வருணைக்கு விணமே லருளிச்செய்
கின்றது.

இறந்தகாய் காணங்க ளெல்லா மெனக்குச்
சிறந்தகா யெனினுமெய்த் தேவே- பிறந்துடனுங்
காயமுங் கொளவுங் கொளாமலுங் கண்டதுநீ
யாயன்கொல் பாதகத்த தற்று.

வி - ம். இறந்தகாய் காணங்களெல்லாம் - கருவிகரணாதி
களைக்கொளன்டறியுமறிவுக் கெட்டாம லகன்றுநிற்கிறதீ,—எனக்
குச் சிறந்தகாய் - அலைவயிற்றை யெனக்குண்டாக்கினாய்,—
எனினுமும் - அப்படியுண்டாக்கவும், — மெய்த்தேவே பிறந்துட
னுங் காயமுங்கொளவுங் கொளாமலுங் கண்டதுநீ - மெய்கண்ட
தேவதேவ பிறந்துடனாய் மெய்போலப் பொருந்தியிருக்கிற சரீ
ரமிது வொய்யென்று பொருந்தாமலும் பண்ணினைநீ தேவரீர்,
—ஆயன்கொல்பாதகத்தற்று - இடையன்வெட்டின மரம்போ
லப் பாதிபச்சையும் பாதியுலர்ந்துமும்போல மெய்யாயிருந்த
சரீரம் பொய்யென்றறிவித்து நீங்கியுநீங்காமலிருந்தது. (நா-ம்.)
சரீரத்திலே பொருந்தியிருக்கையிலே காயநீக்க மெப்படியென்
னில் சரீரம் பொய்யென்றறிவித்துத் தீவிரமாக்கிரமங்களிலே
மலங்களிளப்போக்கினபடியிலேயு மருளிலே பொருந்தினபடி

யிஞலேயுஞ் சிவனிடத்திலே சம்பந்தமில்லாமல் காயத்திலே சம்பந்தமில்லை. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "தெரிவரியவெ ய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவம்பிரகாசிக்குமிங்கே சீவன்மு தனுகு, மூரியமலமெளடதத்தாற் றடுப்புண்ட விடமுமொ ளெரியிலெளி முன்னரிருளுந்தேற்றின், வருபால்சேர் நீர்ம வுகலங்கலும்போலாகி மாயாதே தன்சத்திமாய்ந்துகாயக், தி யுமளவும்முளதாய்ப் பின்புகாயஞ்சேராத வகைதானுந்தேயுமே றே." எ-து, கண்டுகொள்க. மெய்போலிருந்த சரீரம் பொ யென்றதற்கு. பி-ம் சித்தியார். "மண்டனில்வாழ்வும்வான தரசயன்மாலார்வாழ்வு, மெண்டருபூதபேத யோனிகள்யாவுமெ ல்லாங், கண்டவிந்திரமாசாலங் கனைக்கழுதிரதங்காட்டி, புண் போலின்றும்பண்பி லுலகினையசத்துமென்பர்". எ-ம். "கண திடைத்தோன்றிநின்று கழியுமென்றறிந்தாருக்கால், வண குறீரானேயென்றும் வானவர்வணங்கவைப்பன்" எ-ம். தேவ ரத்தில். "வாழ்வாவதுமாய மிதுமண்ணுவதுதின்னம்" எ-ம் "இன்றுளேனுளையில்லே னென்செய்வான் றோன்றினேனே எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்ளுக. (க

அடியேனுக்குப் புண்ணியபாவங்க ளுண்டென்னைக்க வழியேதென்னும் விருமே லருளிச்செய்கின்றது.

அற்றதென் பாசமுற்றதுன் கழலே
யருட்டிறை யுறையும்பொ ருட்சுவை நாத
வேறென் றிருந்த வென்னை யான்பெற
வேறின்மை கண்டட் மெய்கண்ட தேவ
விருவினை யென்ப தென்னைகொ லருளிய
மனமே காயம் வாக்கெனு மூன்றி
னிதமே யகித மெனுமிவை யாயிற்
கணத்திடை யழியுந் தினைத்துணை யாகா

காரணஞ் சடமதன் காரிய மஃதா
லாரணங் காம்வழி யடியேற் கென்னைகொல்
செயலென காயினுஞ் செயலே வாரா
தியமன் செய்திய தற்கெனி னமையும்
பின்னையின் முகு மன்னது மிங்குச்
செய்திக் குள்ள செயலைவ யருத்தின்
மையறிரி யமற்கு வழக்கில்லை மன்ன
வொருவமோ யமையு மொருவா வொருவற்
கிருவருங் வேண்டா வினைறவஞ் நின்றனை
நின்னது கருணை சொல்லள வின்றே
யமைமத்த நு துய்ப்பி னெமக்கணை வின்று.
ருள்ளது டோகா நில்லது வாரா
நுள்ளே யுள்ள தெனுழுவை யதனற்
றொள்ளும் வகையாற் கொளுத்திடு மாயின்
வள்ளன் மையெலா முன்னிட வமையு
டீய வேண்டு மெனுட்வித் யின்று
மாயினு மென்னை யருந்நயப் படுத்த
நயி னேற்கு நன்றுமன் மாயக்
கருமமுங் கருமப் பங்கமுங்
தெருள வருளு சிவபெருமானே.

வி - ம். அற்றதென்பா ழுற்றதுன்கழலே - தேவரீரது சிரகத்திலே யடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட பாசபந்தங்களோ நீக்கினதுக் தப்பாது. உன்னுடைய திருவடியிலே சூடினதுந் தப்பாது — அருட்பிறை யுறையும் பொருட்சுனை நாத .. திருவருட்பிறையாகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட வடியேனுக் கினிமைப் பயனை

யிருந்துள்ள தம்பிரானே, — வேறென்றிருந்த வென்னையா
ன்பெற வேறின்மைகண்ட மெய்கண்டதேவ - தேவரீரைவிட்
டந்நியமா யிருப்பனென்று கண்டிருந்த வடியேனை யடிமையெ
ன்கிற மூதலுங்கெடாமற் றேவரீரைவிட் டந்நியமாகாத மூறை
மையுங் கடாகூத்தருளின மெய்கண்டதாதனே,— இருவினை
யென்ப தென்னைகொல் அடியேனுக்குப் புண்ணியபாவமுண்
டென்றதேது காரணங்கொண்டு,—கொல் - ஐயம்—அருளிய
மனமேகாயம் வாக்கெனுமூன்றி னிதமேயகிதமெனு மிலையா
யில் - தேவரீரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தினினைவாலும் வாக்
கின் சொல்லாலுங் காய்த்தின் ஒழிலாலு மூண்டாகப்பட்ட
விருப்பு வெறுப்பிலுலே யிருவினையாகிய புண்ணியபாவங்க
ளுண்டாமாகில்,—கணத்திடையழியுந்தினைத்துணையாகா - அப்
படியுண்டாகப்பட்ட நினைவுஞ் சொல்லுந் தொழிலுந் தோன்
றினவுடனே யழிந்துபோ மலையிற்றுக் கொருதினையளவு கண்
டிப்பு மில்லையாம். அன்றியும்—காரணஞ்சடமதன் காரியமஃ
தால் - அந்த மனவாக்குக் காயங்களாகிய கன்மத்தின் காரண
ஞ்சடமா யிருப்பதொன்று; அதன் காரியங்களு மப்படிச் சட
மேயாலுல்—ஆணங்காம்வழி யடியேற்கென்னைகொல் - அப்
படிச் சடமாயிருக்கப்பட்ட கன்மகாரியங்க ளடியேன் மேலெ
க்கிற ஜநநங்களிலேவந்து பொருந்தி வருந்துகைக்குச் செய
லுண்டாம் வழியெதுதான். கொல். ஐயம். அப்படியந்தக் கன்ம
ங்கள் சடமாயிருந்தாலு நீயறிவாயுள்ளவுலகையாலே யுன்னை
நெங்கூடு மவதாரத்திற் செயலுண்டாயிருக்கும்—செயலெனதா
யினுஞ் செயலேவாராது - அப்படி யடியேனுக்குச் செயலுண்
டென்று சொல்லுகைக்கு வழியில்லை, அப்படியறிவுண்டாமாகி
லடியே னிச்சைப்படியே முடியக் கண்டதுமில்லை. அன்றியும்
—இயமன்செய்கியதற்கென் - அடியேனுக்கப்படிவேண்டினை
காரியங்கள்செய்துகொள்ளுகிறதுக்குச் செயலுண்டாமாகி லடி
யேனுக் கியமதண்டமுண்டாக்கத்தக்க பொல்லாங்குகள் செய்

தாகொள்வதில்லை. அதுவுமன்றியும், — நின்னமைவும் பின்னை யின்றாகும் - அப்படி யடியேனுக்குவேண்டுங் காரியஞ்செய்து கொள்ளத்தக்க செயலுண்டாமாகில் தேவரீர் செய்விக்கிறதுமி ல்லையாய்முடியும் — அன்னதுமிங்குச் செய்திக்குள்ள செயல வையருத்தின் - அப்படித் தேவரீர்செய்விக்கிறது மிப்பொழு தடியேன்செய்த கன்மத்துக்குத் தக்கது மேலைக்குப் புகிப்புமா கில்—மையறிரியமற்கு வழக்கில்லைமன்ன-தம்பிரானே மயக்க மற்றவியம னடியேனைத் தண்டப்படுத்துகைக்கு வழக்கில்லை யாம். அப்படியானலு நீசெய்ததற்குத்தக்கது காமுஞ் செய்விப் போ மியமனுந் தண்டப்படுத்துவன் என்னில், — ஒருவசோய மையு மொருவாவொருவற் கிருவரும்வேண்டா. அதுவயம். ஒருவாவொருவற் கொருவசோயமையு மிருவரும்வேண்டா - ஒப் பற்ற தனிமுதலாயுள்ளவனே யடியேயெனுருத்தனுக் கொருத் தசோயமையும் தேவரீரு மியமனுங்கூடித் தண்டிக்கவேண்டுவ தில்லை ; அதுகையால், —இறைவனுன்றன்னை - சர்வமுந் தேவரீர் செயற்படுவிபென் றிருக்குமிடத்தும் வேறையு மொருவனைக்கூ டித் தேவரீர் செயற்படுத்துகில் தேவரீர் சர்வகர்த்தாவென்கிற துமின்றே யின்றது. அதுவேவனென்று கேட்டருளுகில்—நின் னதுகருணை சொல்லளவின்றே - தேவரீர் காருண்ணியத்தின் பகுதினையு யடியேனுல் விண்ணப்பஞ்செய் தளவுபடுத்தத்தக்க தல்லவே, அப்படியிருக்க—அமைத்ததுதுய்ப்பி னமைக்கனமி ன்றே முள்ளதுபோகா தில்லதுவாரா துள்ளதெதுமே னையதனுல் அமைத்ததுதுய்ப்பி னமைக்கனமின்றும் - அடி யேனுக்குண்டாகிய கன்மம் யாதொன்றுண்டு அது போகாது இல்லாதகன்மங்கள் வாராது அதுகையால் யாதொன் றாழிலையு ண்டாக்கப்பட்டே தருவே யிப்பொழு துண்டாமென்று தேவரீ ரருளிச்செய்து நிருவாக்கினை லடியேனுக் குண்டான பிரமத் தம் புகிக்கிறதொழிய மேலைக்குற்பத்தியாக வாகாமிய மூண் டானைக்கு வழக்கில்லையே— கொள்ளும்வகையாற் கொளுத்தி

மொயின் - பிராரத்தம் புசிக்குமிடத் தாகாமிய மூண்டாமென் றருளிச்செய்யில் — வள்ளன்மையலா மூன்னிடவமையும் - தேவரீருக்குண்டாகிய வளப்பாடுகளெல்லா நினைந்திருந்தாற் போதும், அன்றியும்—ஈயவேண்டுமெனும் விதியின்றும் - அப் படிப் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத் தாகாமிய மேறுமாகில் கொடுத் துப் புண்ணியம் பெறவேணுமென்று நூல்களை விதிக்கவேண் டுவதில்லையாம்—ஆயினும்- அடியேன்கேட்ட விஞ்ஞவுக்குத் தே வரீர் புலப்பட வருளிச்செய்ததில்லையாகிலு மின்னமும் தேவ ரீரருளிச்செய்யாம லடியே னறியும் பகுதியில்லை—என்னையரு ந்துயர்ப்படுத்த நாயினேற்கு நன்றுமன்மாயக் கருமமும் கரும பந்தமும் தெருளவருளு சிவபெருமானே. அநுவயம். என்னை யருந்துயர்ப்படுத்த கருமமும் கருமபந்தமு நாயினேற்கு நன் றுமன்மாயத் தெருளவருளு சிவபெருமானே - அடியேனுக்கு ரிய துக்கங்களை யுண்டாக்கப்பட்ட கருமமாகிய புண்ணியபா வங்களுண்டாகிறது மந்தப் புண்ணியபாவங்க ளநுபவிக்கு மிட த்து ஜநநத்திற் கேதுவாகிய வாகாமிய கன்மமான கருமபந்தங் களுண்டாகிறது நாயாயிருக்கப்பட்ட வடியேனுக்குத் தேவரீர் திருவுளம் வாழ்ந்தருளி விளங்க வருளிச்செய் தருளவேணும் சிவமூதலாயிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே. (நு-ம்) அருளியபனைமே நாயம்வாக்கெனுமூன் றினிதமேயநித மெனுமினை யாயில். எ-கு. தேவரீரருளிச்செய்யப்பட்ட மனத்தினிலவாவும் வாக் கின் சொல்லாலுங் காயத்தின் றொழிலாலு மூண்டாகப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பிலுலே யிருவினையாகிய புண்ணியபாவங்க ளுண்டாமாகில் என்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம். சிவப்பிர காசத்தில். உற்றதொழில் நினைவுமையி லிருவினையுமுளவாம்" எ-து. கண்டுகொள்க. இருவினையாகிய மனவாக்குக் காயங்க ளிலுலே தோன்றப்பட்ட கன்மமும் ஜடமதன்காரணமும் ஜட மாகையா லத்தக்கன்மங்கள் சாகமாணத்திலேவந்து பொருந் துகைக்கு வழியேதென்று கேட்கவதற் கறிவாயுள்ள வான்ம

வோடு பொருந்தினவிடத்திலே செயலுண்டென்ன வப்படிச் செயலுண்டாகி லியமதண்டம் வருவானேனென்ன அதுவு நீ செய்த கன்மத்துக்கேற்றபடி செய்வோமென்ன வதற்குத் தேவரீர் போதுமியமனைக்கொண்டு தண்டிக்கவேணுமோ வென்ன வியமனுந் தண்டிப்பா னமுந்தண்டிப்போம் என்றதற்கு. பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "பனைத்தவெதாருபடி" என்ற விருத்தமுழுவதும். போற்றிப்படிறெனடையில். " தான்மாள, வெற்றிக்கதெந்நாதர் வேகத்துடன்வந்து, பற்றித்தம் வெங்குருவின் பாற்கட்ட - விற்றறக்கு, மில்லேயோபாவி பிறவாமையென் றெறுத்து, கல்லேதாரின்சொ னலவாகச் - சொல்லியிவர், செய்நிக்குருத்தக்க செயலுறுத்து வீனென்று, வெய்துற்றனைக்க வினடவென்ன - மையறருஞ், செக்கிலிடைந்திரித்துக் தீவா யிலிட்டெரித்துங், தக்கதெருப்புத்தான்ட டழுவித்து - மிக்கோ ங்கு, ரமாகாயத்தி - செலியமதித்துகாவிரிக்து மீராவுன்னு னைத் தினவெனன்றடித்தும் - போராம, லங்காழ்கரகத் தழுத்து வித்தும் பின்னுங்கம், வெங்கோபமாரூக வேட்கையாக - யங் கெருதுகா, வெண்ணெழுதுல்காணுத வின்னற்கதிகரகம், பன்னெ நெடட்செல்லும் பணிவென்ன - மூன்னுடிக், கண்டுடன்கதறி த்துல் காரியமாவென்றன்னனிக், கொன்வெவருகோகாயின் குறிப் பறிவார் - மன்னெடரியிற், காய்ச்சிச்சுடவுறக்க கண்ணுரிக்க கன்னெரிய, மீத்துத்தாய்துங்ணதுமை ரின்புறுதல்" போல வப்ப டிக் வெய்றுறுங் கருணேயே. எ-ம். வருமேதுக்கனைக் கண்டு வென்க. வென்றும்வணையாற் வெகாரத்திமாயின். எ-கு. பிரா ரத்தம் புரிக்குமிடத் தாகாமியமுண்டாமென்றருளிச்செய் யில் என்ற பொருள்கூறியதற்கு. பி - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். " நோயிலக்குவெருவிஜனேயே வென்னிலங்கண் விருப்புவெறுப்பெ னவறியம் வினையுமில்லை, மூலத்துவினைப்பயில்வா மென்னி னுநோமென்றுற்றியதன் பயனுக்கு முனைக்குமென்பர்" எ-து. கண் ணுவென்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்களு மடியேனுங்கூடு கைக்கு வழியேதென்று கேட்கும் விஞ்மே லருளிச் செய்கின் றது.

மானமருஞ் செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்மன்ன
போனவினை தானே பொருந்துமோ - யானதனி
லாவதனை வாக்கா யமலனி ன்னருடான்
றேவனே யாதுக்கோ தேர்.

வி - ம். மானமருஞ் செங்கை மதில்வெண்ணெய் வாழ்ம ன்ன - செந்தாமரை மலர்போன்ற ஸ்ரீயத்தத்திலே மான்மறி யைத் தரித்துக்கொண்டு திருமதிளினுயர்ச்சியாலே சிறப்பி னையுடைத்தாகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே யெழுந்தரு ளியிருக்கப்பட்ட தம்பிரானே—போனவினை தானே பொருந் துமோ - முன்ஜாகத்திலே யடியேன்செய்த புண்ணிய பாவங்க ளான வினைகள் தானேவந் தடியேனைக் கூடுமோ—யானதனி லாவதனை - அடியேன் தானந்த வினைகளைக் கூடுவேனை—ஆக் காய் - இவையிரண்டுமின்றித் தேவரீர் கூட்டி முடியாதபொ ழுது—அமலனினன்னருடான் றேவனே யாதுக்கோ தேர்-நின் மலனுகிய வுன்னுடைய வருளானது தானேதுக்குண்டானதை ன்று திருவுளத்திலே விசாரித்தருளிச் செய்தருள். (க - து.) கன்மமுமஞானி யான்மாவு மஞானி சிவமுமஞானி யாகையினலே யவரவ ரார்ச்சித்த கன்மத்தைக் கத்தாகூட்டி முடிப்பன் என்ப தாம். உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். " அவ்வினையைச்செய்வ தனிலவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங், கவ்வினையைக் காந்தபாச மபோ - லவ்வினையைப், பேராமலூட்டும் பிரானினுகராதோ, லார் தாமறிந்தனைப்பா ராங்கு" எ-து. கண்டுகொள்க. (கரு

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்கள் தேவரீர் திருவரு களினுலே சுத்திபண்ணியிருக்கவு மீளவும் புசிக்கைக்குவழி யே தென்னும் விஞ்மே லருளிச்செய்கின்றது.

தோரா துணைப்பன் றெருமர லுளத்தொடு
போரா தருளுதல் பெரியோர் கடனே
ரின்னைக் கலப்பதென் னுண்மை யெனின்
ரின்ன தநோர்மை சொன்மனத் தின்றே
யெழுவகைத் தாதுவி னெழுதுளை யிரண்டும்
பெருமுழைக் குரம்பையிற் பெய்ததைத் தடக்கி
நீக்கி யென்றனைப் போக்கற நிறுத்தி
யிச்சை முதலிய வெழுப்பி நடத்திடும்
விச்சை சாலவும் வியப்பது நிற்க
வாக்கு மனமும் போக்குள தநுவுஞ்
சொல்லு நினவுஞ் செய்யுஞ செயலு
நல்லவுந் தீயவு மெல்லா மறிந்து
முறைபிற ழாமற் குறைவுநிறை வின்றுய்க்
காலமுங் தேசமு மாலற வகுத்து
நடவுகின் றருத்தலி னடுவணு குதியே
சான்றோர் செய்தி மான்றிருப் பின்றே
சாலார் செயலே மாலா குவதே
யத்துவா மெத்தி யடங்கா விணைகளுஞ்
சுத்திசெய் தனையே யொத்தகன் மத்தினை
நீங்கன வெண்ணு யுங்கூழ் விணைகளு
மாங்கனை யருத்துவ தாளைகொ லதனுற்
கருமம் மருத்துங் கடனது வின்றுங்
தருமம் புரத்தல் பெருமைய தன்றே
கண்ணினுண் மணிய கருத்திணட் கருத்த
வெண்ணெய் வேந்த மெய்கண்ட தேவ

விடர்ப்படு குரம்பையு ணிருத்திக்
தடைப்பதில் லாவரு டோன்றிடச் சொல்லே.

வி|-ம். தோதுணைப்பன் றெற்றுமரலுளத்தொடு - தேவரீர் சந்நிதியிலொருவிஞ விசாரியாமல் விண்ணப்படஞ் செய்கிறேன் அடியேன் விதனத்தையுற்றவ ணுகையினுலே. அன்றியும்,— பேராதருளுதல் பெரியோர்கடனே - பேதையா யிருக்கப்பட்ட வர்கள் தங்கள் தாகத்தின் மிகுதியாலே தங்களுக்குவேண்டினதொன்றை யெழுந்தது புத்தியாக விண்ணப்பஞ் செய்தாலுமவர்கள்தாகங்கண்டேனே கடாயுஷித்தருளுகிறது பெரியோர்களுக்கு முறைமை யாகையாலும் விசாரியாமல் விண்ணப்பஞ் செய்தேன். அது வேதென்று கேட்டருளுகில்,—நின்னைக்கலப்பதென்னுண்மை யெனின் - தேவரீரைக் கூடி யநுபவிக்கிறதுவே அடியேனுடைய வற்பபோதமாமென்று தேவரீர் திருவுளம்பற்றுகில், — நின்னது கோர்மை சொன்மனைத் தின்றே று - தேவரீருடைய நூட்பத்தை விசாரிக்குமிடத்து வாக்கு மனத்துக்கு மெட்டப்பட்டதல்லவே, அப்படியிருக்கிற தேவரீருக்குள்ளே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வடியேனைத் தேவரீர்—எழுவகைத் தாதுவினெழுதுளையிரண்டும் பெருமுழைக் குரம்பையிற் பெய்முகத்தாக்கி - நரம்பு எலும்பு மூளை தசை தோல் இரத்தம் சுக்கிலமென்னப்பட்ட தாதுக்களேழும், கண் மூக்கு செவி உபத்தமெனப்பட்ட வற்பத்துவாரங்களேழும், வாய் அபானமென்னப்பட்ட பெரியதுவார மிரண்டுமாகத் துவார மொன்பதுமாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்திலேயிட்டுள்ளே யொடுக்கிவைத்து—நீக்கியென்றனைப் போக்கறநிறுத்தி - என்றனைப் போக்கற நிறுத்தி நீக்கி - அடியேனந்தச் சரீரத்தைவிட்டுப் போகாமலும் நிறுத்தியதனை விட்டுப்போ மவதரத்து விடுவிப்பதுஞ்செய்து — இச்சைமுதலிய வெழுப்பிநடத்திடும் விச்சைசாலவும் வியப்பு - அடியேனுக் குண்டாயிருக்கப்பட்ட விச்சாஞானக் கிரியைக

ளையும் பிரோரிப்பித்துக் காரியப்படுத்துகின்ற வித்தை மிகவுங் கொண்டாட்டமா யிருந்தது— அதுநிற்க - இங்ஙனந் தேவரீர் செய்தருளினகாரிய மடியேனுலேயோ புகழப்பட்டிருப்பது அதுநிற்கட்டும்—வாக்குமனமும் போக்குளதறுவுஞ் சொல்லுநி னைவுஞ் செய்யுஞ்செயலு நல்லவுந்தீயவு மெல்லாமறிந்து-அடியேன் வாக்கிறுற் சொல்லுகிறதிறலும் மனத்திறுல் நினைக்கிற திறலுங் காயத்தாற்செய்கிற தொழிலிறலு மூண்டாக்கப்பட்ட நன்மை தீமைகளாயுள்ள புண்ணிய பாவங்களெல்லாந் தேவரீர் திருவுளத் தடைத்தருளி—மூறைபிறழாமற் குறைவு நிறைவின்றுய்க் காலமுந்தேசமு மாலறவகுத்து நடுவுநின்றருத்தலி னடுவுறுதியே- அடியேன் செய்துவந்த வடைவுக்குத் தவறுவராமை லதற்கேற்றக் குறைச்சலற வந்தப் புண்ணிய பாவங்களை யநுபவிக்கத்தக்க காலங்களையு மவையிற்றைப் புசிக்கைக் கிருப்பிடமான தேசங்களையு மயக்கமற வகுத்து அடியேனையு மந்தக் கன்மங்களையுங்கூட்டிந் தேவரீர் நடுவுறுக நின்று புசிப்பிக்கையிறலே தேவரீரை நடுவனென்கிறது மூண்டேடதுகையாலே— சான்றுர்செய்தி மான்றிருப்பின்றே - நடுவாயிருக்கப்பட்ட பொறியோர்க ளியல்புக்கு மயக்கமூண்டாகாதே —சாலார்செயலேமாலாகுவதே-சான்றுரல்லாத வறிவீனராயுள்ளவர்கள் செயல்களை மயக்கமூண்டாவது. அப்படியிருக்க— அந்நுவாமெந்தி யடங்காவினைகளுஞ் சுந்திசெய்தனேயே-மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலை கலென்று சொல்லப்பட்ட வாறுவகையாலும் நிரம்பி மிருந்திடங்கிற கன்மங்களை யெல்லாந் தீவைஷ்களிறுலே தேவரீர் சோதனையென்செய் தடியேயுறுக்குச் சுந்திவருத்தினதுண்டே அதுவுன்னென்- றருளிச்செய்யில்—தத்தங்கன்மத்தினடதீங்கினை வென்னை - அடியேயுறுக் கிருவினையொப்பிலே போனதன்ன — மனங்கூட்டினவினைகளை மாங்கனை யருத்துவ தானை - இவ்விடத்துண்டானன வுந்தினைகள் தேவரீர் செய்யப்பட்ட தீவைஷ்களிலே

சுத்திசெய்தவிடத் தத்தக்கன்மங்கள் புரிக்கிற தாமையாம், அது னால்—கருமமருத்துங் கடனதுவின்றும்—தேவரீ சுத்திசெய்த வர்கள் தன்னேயென் றருளிச்செய்யில் தேவரீர் சுத்திசெய்த வழக்கினால் மீளவுங் கன்மங்கள் நின்று புரிப்பிக்கைக்குக் கட னில்லையாம், அப்படிப் புரிப்பிக்குமென் றருளிச்செய்யில்— தருமம்புரத்தல் பெருமையதன்றே - தேவரீர் தருமகத்தாவென் றறிந்தருளி யிருக்கிறது பெருமைக் கத்தனேயென்று விண் ணப்பஞ் செயப்படும்— கண்ணினுண்மணிய - கண்ணுக்கும ணிபோலக் காட்டாகவுள்ளவனே — கருத்தினுட்கருத்த - அறி வுக்கறிவாக வுள்ளவனே— வெண்ணெய்வெந்த - திருவெண் ணெய் நல்லூருக்குக் கத்தாவாக வுள்ளவனே — மெய்கண்ட தேவ - மெய்கண்டகாதனே—இடர்ப்படு குரம்பையுளிருந்திந் துடைப்பதில்லா வருடோன்றிடச் சொல்லே-துக்கத்துக் கே துவாயுள்ள சரீரத்துக்குள்ளே யடியேனே யிருத்திவைத்து அடியேனுக் குண்டான கன்மங்களைத் துய்ப்பதாகப் போகாத வந்த வநுக்கிரகத்தை யடியேனுக்கு விளங்க வருளிச்செய்த ருள். (க-து.) தேவரீரைக் கல்திருக்கிறதென் னுண்மையா னால் தேவரீருடைய நட்பமான வாக்குக் கெட்டாதென்று சொல்லவேண்டுவ திலையாம், எனனில் சிவனு மான்மாவு மெக்காலமு மிடைவிடாம லிருக்கையிலேயு மான்மா மலத்தி லே பற்றினபடியினாலே சிவனிடத்திலே கூடிநின்றும் பற்றி ல்லை யாகையா லச்சிவன் பெத்தத்திலு மொத்திருப்ப தென்ப தாம். உ - ம். போற்றிப்பஃறொடையில். "உள்ளமென்று நீங் கா தொளித்திருந்து தோன்றநின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங் கழ ல்போற்றி" எ-து. கண்டுகொள்க. (நு-ம்.) எழுவகைத் தாது க்களினாலும் நவத்துவாரங்களினாலு மிந்தச் சரீரத்திலே பொ ருந்தவைத்து ஜநநமரணமும் படுத்தி யடியேனுக் குண்டாயிரு க்கப்பட்ட விச்சாஞானக் கிரியைகளையும் பிரோரிப்பித்த கடப் பித்தருங் கொண்டாட்டமா யிருந்ததென்று சொல்லுவானே

னென்னில் சிவனைப் பொருந்தியுஞ் சரீரபெந்தத்திலே வைப்பானே னென்பது கருத்து. அது மலசம்பந்த மாகையாலே லகக்குருடனுக்கு மலநீங்கவேண்டி மாயையாகிய கோல் கொடுத்ததென வறிக. பி-ம். போற்றிப் பஃறொடையில். "கட்புலனுர்காணுர்தங் கைக்கொடுத்த கோலேபோற், பொற்புடை யமாயைப் புணர்ப்பின்கண்" எ - து. கண்டுகொள்க. மனவாக்குக் காயங்களினுலே யார்ச்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களைத் தேவரீர் திருவுள்ளத் தடைத்தருளிக் கன்மங்களை நடுவுநிலைகின்று புசிப்பிக்கையினுலே நடுவனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கவும் பெரியோர்களியல்புக்கு மயக்கமு முண்டாகாதே ஆறத்துவாவுஞ் சுத்திபண்ணின துண்டே * கன்மசமத்துவத்திலே போனதென்ன வெனில், கன்மசமத்துவம்வந்தவிடத்துச் சத்திநிபாதமுண்டா யதினுலே கத்தா வாசாரியமூர்த்தமாகத் திருமேனி கொண்டுவந்து தீக்ஷாக்கிரமங்களினுலே யத்துவா சுத்திபண்ணி மலத்தைத்போக்கி யிரகூகிப்பன். பி-ம். சித்தியாரில். "அநாதிமுத்தனுய்ப் பாசுயசலனுயெல்லா வறிவுதொழிலதுக்கிரகமுடையவரன்கன்ம, நுனுதிகமற் றெருத்தவிடத்தே சத்திநிபாத நுழைவித்துமலங்களெலா நுங்கநோக்கி, மனுதிகரணங்களெலாமடக்கித் தன்னைவழிபடுநல் லறிவருளிமாக்கருணைக்கையா, லினுதுபிறப்பினினின்று மெடுத்துமாறு வின்பமுத்திக்கே வைப்பனெங்கண் முத்தியிதுவே" எ - ம். போற்றிபஃறொடையில். "நாடும்வினை, யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற் - பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றே வளவென்றுபார்த்திருந்து, சத்திபதிக்குந் தரம்போற்றி - முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் நாடுமலமொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரானையாகலருக்குந், தேவாய்

---

* கன்மசமத்துவமாவது பண்ணியபாவங்க ளிரண்டிலேயுமுவர்ப்புவந்தது.

மலகன்மந்தீர்த்தருளிப் - பூவலயந், தன்னின்று நீங்காச் சக லர்க்கவர்போல, மூன்னின்மும் மலந்தீர்த்தாட் கொள்ளை.'' எ - ம். கண்டுகொள்க. இப்படிச் சுத்திபண்ணி யிருக்குமிடத் தும் பிராரத்தமாகிய வினை புசிக்கவந்ததாளை ? சுத்திபண் ணின ஆன்மாக்களை. அதெப்படியென்னில் சஞ்சித மாசாரியர் ஞானதிருஷ்டியினலு மாகாமிய மாசாரியர்வைத்தஞானந்தினை லும் பிராரத்தம் சரீரத்தோடேயும் நீங்கும். பி-ம். சிவப்பிரகாச த்தில். ''தீங்குறுமாயை சோராவகைகவினை திரிவித்தால் நீங் கிட'' எ-ம். திருவாதவூரருக்குக் அநுக்கிரகம் பண்ணினதில, ''விரிந்த சஞ்சிதவினைக ளன்புரும் விழிக்க வெந்தது விரும்பு மிப்பிறப்பிற், புரிந்தவல்வினை யுடலுடனகலும் புந்திசோருள் வருவினைபோக்கு'' எ-ம். திருவருட்பயனில். என்ற வினையுட லோ டேகுமிடை யேறுவினை தோன்றி லருளே சுடும். எ - ம். சித்தியாரில் '' அரும்பருவ மடைதலுமே யாசாரஞித், தோன் றிநுகராதவகை முற்செய்கன்மத் துகளறுத்தங் கந்நுவாவெநாட க்கறவேசாதித், தென்றவுடற் கன்மவநுபவத்தினை லறுத்திங் கினிச்செய்கன்ம மூலமலஞானத்தாலிடிப்பன். எ-ம். சொன்ன துகண்டுகொள்க. ஆகையாலே யாசாரியர் கடாக்ஷத்தினலே மோக்ஷத்தையடைந்தாலும் பிராரத்தம் புசிக்குமளவும் சரீர நிற்குமென்றது. ஆனல் ஞானவான்கள் புசிக்கிறது பிராரத்த மூமா யவர்கள் தேகமும் பிராரத்ததேகமாலை லவர்களை யர்ச் சனைபண்ணினதிலேயு நிவேதித்ததிலேயு மான்மாக்கள் கதியடைவார்களென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை யென்னில் அவர்கள் போகஞ் சிவனே யேற்றுக்கொள்ளுகையினலே சிவ போக மாச்சுது. மாயாபதார்த்தஞ் சிவபோகமாமோ வென் மாயா பதார்த்தஞ் சுத்திபட்டு மந்திர மயமாய் மந்திரமூ ஞான திருவ்டியினலே பார்க்கப்பட்டு ஆன்மாவைச் சிவனுடலா கக்கொண்டு புசிக்கையினலே சிவபோகமாச்சுது. பி - ம். உன் மைவிளக்கத்தில். ''பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலை

கணவுகள்ளுப் பயின்றிடினுகெறியல்லா கெறிபயிற்றிவரினுஞ், சாதிகெறிகப்பிடினுந் தவறுகள்செய்திடினுந் தனக்கெனவோர் செயலற்றுத்தானதுவாய்நிற்கி, ஞதனிவனுடலுயிராயுண்டுற ங்கி நடந்து நாளுபோகங்களினையுந் தாளைகச்செய்து, பேதமற நின்றிவனைத்தாளைக்கிவிடுவன் பெருகுசிவபோகமெனப் பேசு கெறியிருவே.” எ - று. கண்டுகொள்க. றுவர்கள் திருமேனி பிரமாத்துமேகமல்லவென்றதுக்குத் திருட்டாந்தம் : திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி கடாவிஷம்பெற்ற கலியாணத்துக்குவந்த ஞாதாக் கள் திருமேனியடங்கலும் ஞானத்திலே பொருந்துகையிலுலும் அப்பர்சுவாமிகள் திருமேனி சர்வான்மாக்களுங்காண ஞானப் பிழம்பாயிய மகாலிங்கத்திலே யடைதலிலுலும் பட்டினத்துப் பிள்ளை ஞானமாகிய லிங்கமாய் முனைக்கையிலுலேயும் திருவாத வூரர் சர்வான்மாக்களுங்காணத் திருவாசகத்துக்கு உண்மைப் பொருளைக்கேட்டுப் பொருளிதுவென்று ஞாலைகாட்டிலே பொருந்தினபடியிலுலேயும் பிரமாத்துமேகமாகிய மாயாதேகத் துக்கும் ஞானத்துக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதபடியிலுலே அவர்கள் திருமேனியும் ஞானமென்றே கண்டுகொள்க. (கசு)

சர்வான்மாக்களுங் தேவரீருக்கடிமையாக விருக்கையிலே யுஞ் சிலர்க்குந் திருவருள்கடாகத்தும் சிலர்க்குக் கடாகதியா மலு மிருப்பானேன் வென்றுகேட்கும் வினமே லருளிச்செய் கிறது.

கொற்றவுழும்பு கொள்ளீ சூழ்ந்துலகிற்செயல்கண் மற்றவர்ம னின்றேனுக்கின் மாய்ந்துவியிர்க் - குற்றங் கொளுந்தியாங் ணைகுடி வுயர்வென்னினைய் கல்லூர்க் குளிர்த்துமதுக் கொன்லறையுங் கோ.

வி - ம். கொற்றவுழும்பு கொள்ளீ சூழ்ந்துலகும்-சர்வான் மாக்களுங் தேவரீருக்கடிமையாக விருக்கவுஞ் சிலர் தேவரீர்

இருவருளைப் பெறத்தக்கதான வடிமைத்திறன்களை யெய்து வருமுபாயங் கொடுத்தருளினையே, — நிற்செயல்களை மற்றவர் கள் - மற்றுள்ள பெத்தான்மாக்களையுங் தேவரீர் சேட்டைபடுத்துகையிலேயே செயற்படுவெருளிறவர்களை நிலையை மிறன்மை வகையிலுள்ள ஆன்மாக்களுந் தேவரீராலே யெய்துபடுவமிடத்தும், — நின்னேவைக்கின் மாய்த்தலையிற்குற்றமற்று - தேவரீர் திருக்கண்சாத்திலேயே செயலறவைகளைத்து வான்மாக்களிடத்திலே யருக்கிரகஞ்செய்து பிரகாசித்தருளின்மையும், — முனித்தியாங்கு - மற்றுள்ளபெத்தாளிடத்திலே கூடுதிற்குறிடத்தை மைத்தருளின்றும். இங்ஙனம் வருகிற முறைமையை, — நோய - துன்பையெனக்குச் சுவாமியாயுள்ளவரே, — உயிர்வெளிவெளர்க் ளார்க் குளிக்தமதுக் கொன்மறியங்கோ - தொடர்பிலுலையாற் திருக்கப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே மதுவிலுளியுஞ் மூழுகப்பட்ட கொன்னைறுமாலையைச்சாத்தி யெழுந்தருளியிருக் கப்பட்ட கர்த்தாவையுள்ளவரே, — சொல் - அழுதேயன் விண்ணப்பஞ்செய்த காரியமிரண்டையு மதுளிச்செய்தருள். (கு-ரை:) சிவன் கத்தாவென்கிறதும் ஆன்மாக்க ளழலையெயின்றருளுவ பொது. இனிச்சிறப்பாவது கத்தாலை யாவர்டனென்னும்முறிந்து இரண்டற்றவன்பிலுலே வழிபடுகின்ற தொண்டையர்களுக்கே தயிரினெய்போற்றேரன்றியிருப்பன். ஆன்டவரையுளையெயுங் றறியாத பெத்தான்மாக்களிடத்திலே பாலினெய்போலத் தேரு ன்ரு நிற்பன். உ - ம். சிவஞானபோதத்தில். "தன்றாளை யுங் தாசத்தர்தம் பாளிகழுக்குதி செய்போற் பாசத்தாம் நின்றழுப் படி." எ-ம். திருவாசகத்தில். "அரசேயபோல்வாரையாட்கொள்வான்" என்னும் செய்யுளில் "பிணிறசேர் பாலினெய்போலன் தோன் றிருந்தா லேசாசோ." எ - ம். தேறலாம். "விளக்கிற்றியலுள் பாலிற்படுநெய்போல், பலமுய நின்றுளனன் பாயகலிக்கொதி யான்." எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. (கூ)

மெம்மான் காட்டி யெய்த
லம்மா வெனைக்கே யதிசயந் தருமே.

வி - ம். கோலங் கொண்ட வாறுண ராதே ஞாலங் காண லணி யாவெனைக் கொளீஇ - துக்கத்துக் கேதுவாயிருக்கப்பட்ட சரீரத்தையெடுத்தேமே யென்கிறதை விசாரியாமல் பூமிக்கி ராசாவாயிருக்கிறவ ணுமல்லோவென்று கருதிக்கொளவும், — பொய்யை மெய்யெனப் புகன்று - அசுத்தியமாயிருக்கப்பட்ட தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தை சுத்தியமென்று சொல்லிக்கொளவும் —ணையத்தோடாப்பூட்கை நாடிநாடா வென்றூட்கரத்து பிரபஞ்ச வியாத்திபண்ணுகிறதே மேற்கொளாகவிருப்பதை செய்து நமக்கொருகத்தா வுண்டென்று விசாரியாநடபடி யெ னக்குள்ளே மறைத்துநின்று,—என்பின்வந்தருளி - நான்செய் யுந் செயலுக்கெல்லா மொத்தாழுகின்று,—என்னையுந் தன் னையு மறிவின்றியற்று மென்னதியாவெனறு மகங்கையுங்கொண்டு நாமோரடிமையென்றுந் தாவறைரு காயவென்று மறியாமற் செய்கிற யாவினைவதன்று மகங்கையுங்கொண்டு, — யாவரியா வையு மியாங்களுணருஞ்சென்று -. உயர்திணை யஃறிணையாகிய யோனிபேதங்களிணும் பூமியந்தாசுவர்க்கமென்கிற லோகங்களி ணுமென்றேடாக்கச்சென்று,—புக்குழிப்புந்து-நான்சென்ற ஜந்திக்கிறவிடங்களிலேதாணுமொக்கப்புருந்து,—பெயர்த்துழிப் பெயர்த்து - நான் விட்டுப்போருமிடத்துத்தாணு மொக்கப் போந்து,—மிக்கபோகம் விதியால்விளைத்து - வெருவித்தோகைக் கனையு மெனக்குள்ள மூன்றமையின்படியேயுண்டாக்கி,—இக் கெற்பணியாளாய் - இவ்விடத்தென்னையூட்டி யுலகிற்றோ பண்ணையாளுமாய், — எனைப்பிரியாதே - என்னைவிட்டுநீங்கு வதுஞ் செய்யாமல்,—ஓடிமீள் கெனவோடல் பார்த்திட் டடங் வழிநின்றன னெனக்கையன்றே-நான்சாகமாணைப்பட்டுப்போக்கு வரவுசெய்கிற காடகத்தையும்பார்த்துத் தன்மூதன்மையும்விட்

டென்வசத்திலேயின்ற னெம்மூடைய சுவாமியாயுள்ளவன். இம்மதாச்சாரியம். இந்தவிலபெத்தம். மேல்மூத்தி. அருணண்மிக வுடைமையின் - தனக்குக் கிருடைபமிருந் திருக்கையிலுலே, — அருட்டிறமுவந்து - திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்படை வீட்டிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளி, — வொருணண்மிகவுடை யும் - சிவாநுபவமாகியவொருளானது மிகுதியாகன்ற அதி க்கிரகிக்கிறமையும், — பொய்ப்பமை யாதலும் - அந்தப்பொருள் பிரபஞ்சமாகிய வொய்மையக்கடந்து நிர்க்கிறவழக்கையுங், — னகங்கண்டுகொள்ளாள்வளை — பிரத்தியக்கமாகக் கண்டுகொள்ளாளெனக் காட்டியருளி, — கடலுலகறிய மெய்கண்டதேவனெனப் பெயர் விரீஇ - சமஸ்திரஞ்சூழ்ந்த வையகத்தாரறியத்தக்கதாக மெய் கண்டதாகுவனென்கிற திருநாமத்தினையும் பரப்பியருளி, — தன் னுட்கரந்து தான்முன்னாகி - தன்னுடைய போறிவிலுள்ளே யென்னுடைய சிற்றறிவை யடக்கிக்கொண்டு தன்செயலே மேலிடாக, — தன்னைதுங்தானுமா யென்னையின்றாக்கி - தன்னு டைய வருளாந் தானுமா யென்னையு மென்னுடைய ஞானத் தோற்றத்தையுமடக்கி தன்னையு மெனக்குத் - தானெனது மூதலுன்வடென்கிறதுங் கெடாமல் யானெனது மூதலுன்ன டென்கிறதுங் கெடாம லெனக்குப் புலப்படவறிவித்து, — தனது செய்யாணையு மெனது செயலின்மையும் - தான் சர்வ முங் காரியப்படுத்தி நிற்குமிடத்துங் தானெனென்றிலுந் சுட்டி யறியாமற் றோய்வுறுகின்ற மூன்றவத்தையினையு தான் சர்வமுஞ் செய்து நிற்குமிடத்து மென்னுலொன்று மூடியாவதென்கிற செயலுறுதியையும், — எம்மான் காட்டியெய்துல் - எம்முடைய சுவாமியாயிருக்கிறவை னெனக்குந் தரிசனப்பட்டுநின்ற மூன்ற வத்தையுமெய்ப்பார்த்தவிடத்து, — அம்மா வெனக்கே யதிசயந் தரு மே - மிகவுங் கொண்டாடப்பட்டு னெனக்குந்தானே யாச்சரியத் தையுங் தாராநிற்கும். (கஅ)

இங்ஙனம் பாசஞ்சேயம்பண்ணினை வாச்சரியத்தை மேலே எடுத்துச்செய்கின்றது.

கருமா தருமத் தலைநின்ற் றூழ்வேனைக்
கருமா கடல்விடமுண் கண்டப் - பெருமான்
திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சுவேத வனத்தா
னுருவென்ன வந்தெதுத்தா னூற்று.

வி - ம். கருமா தருமத் தலைநின் றூழ்வேனை - கன்மமாகிய பசுபுண்ணியத்தையு மதன்மமாகிய பாவத்தையுஞ்செய்து துக்க சாகரத்திலே கிடந்தழுந்துகிற வென்னை, — கருமாகடல் விடமுண்கண்டப் பெருமான் - கருணைபொருந்தின மகத்தான சமுத்திரத்திலே யுண்டாகப்பட்ட நஞ்சினை யமுதுபோலெய்தக் கடைக்கப்பட்ட கண்டத்தினையுடைய கத்தாவாயுள்ளவனை, — திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச் சுவேதவனத்தான் - திருவெண்ணெய்நல்லூராகிய திருப்பைடவீட்டிலே யெழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சுவேதவனப்பெருமானென்னும் பின்னைத் திருநாமத்தையுடையவன், — உருவென்ன வந்தெதுத்தானூற்று - சரீரமெனாக்கொண்டு நிற்கிற வென்னைப்போலே யுருப்பட்டுவந்து தான் சமயகுழியிலழுந்தாமலெடுத்துத் தனது திருவடியிலே கூட்டிழுத்துக்கொண்டருளினன்.

கத்தா விங்ஙன மாசாரியமூர்த்தியாகத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிப் பாசஞ்சேதனம்பண்ணினித் தனது கருணைமையை வியத்தகுமையாகப் புகழ்ந்தருளினமை மேலருளிச் செய்கின்றது.

உற்றவர் பெற்றவ ரற்றவர் முற்று
மற்றவர்க் கற்றவ னல்லவர்க் கல்லவ
னற்ற மாதி யில்லவன் வந்து

நாக்கு மனத்துக் கொடியேன் பரக்கும்
பாப்பைக் குவித்து நிறுத்திப் பிடித்திட்
டிருள்வெளி யாகு மருளினை யறுத்து
வந்து புருகலுஞ் சென்று நீங்கலு
மின்றி யொன்றாய் நின்றவர் நிலையி
லொன்று காம மிரண்டாகாம
லொன்று மிரண்டு மின்று காமற்
றன்னது பெருமை தாக்கா வியினு
மென்னது பெருமை யெல்லா மெய்தித்
தன்னை யெனக்குத் தருவதை யன்றியு
மென்னையு மெனக்கே தந்து தன்னது
டோரா தந்தப் பெருங்கட லெனவு
ளாரா வின்ப மளித்தருட் டோ
ளுள்ளுரும் புறம்பு மொழிவின்றி நின்ற
வுள்ளான் மைகாட்டு மலரடி யருளிய
மன்னை னொங்கோன் வாட்புனற் பெண்ணை
வென்னெய்க் காவலன் மெய்கண்ட தேவ
னன்னன் னருளா லயத்த னண்ணிய
மலருந லாயின மாய்க்கு
மூலை யுயிர்க்கெல் லாமொரு கண்ணே.

வி - ம். உற்றவர்பெற்ற வு றற்றவர்மூற்று மற்றவர்க்கற்ற வென் - தனதுறவின் மூறையராயுள்ளவர்கள் மாதாபிதாக்கள் தனக்கு வேற்றுமையற்றிருக்கப்பட்ட பரீ மற்றுமுண்டான தன்னையு மேவுதற்கிணங்கள் முதலாயுள்ள சர்வஷபாதியாயிருக்கப் பட்ட தேகாதி பிரபஞ்சத்தை நீங்கினவர்களுக்கு இன்னபடற்றுப் பிறிவு நிற்கப்பட்டவன், — அல்லவர்க்கல்லவன் - அப்படிக்

சர்வவுபாதிகளையும் நீங்காதவர்களுக்கு வேரூய்நிற்கப்பட்டவன்,—அத்தமாதியில்லவன்-தனக்குமூடிவுமுதலுமில்லாதவன்—வந்து-ஆசாரியமூர்த்தமாகத்திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து,—குரக்குமனத்துக் கொடியேன்பரக்கும் பாப்பைக்குவித்து - குரக்குப்போதம்போல வொன்றிலுந் தரிப்பில்லாமலெழுந்தது புத்தியாகத்திரிகிற பாவியாயிருக்கிறவென்னைப் பிடித்து, பஞ்சப்பரப்பில் திரிகிற வியாத்தியை யொடுக்குவித்து,—கிறுக்குப் பிடித்திட்டிருள்வெளி யாகுமருளினையறுத்து - தனதுதிருவடி ஞானத்திலேநிறுத்திப் பழைய பிரபஞ்சவாசனையினாலே போகாமற் பிடித்துக்கொண்டு கேவலசகலமென்கிற மயக்கத்தையுநீக்கி,—வந்துபுகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றி - தானன்னவுதன்னுள்ளத்திற் புகுதுகிறதும் தான்சென்று தன்னேடுகூடி யெனக்குண்டானபாசங்களை நீக்குகிறதுமில்லாமல்,—ஒன்றுமின்ற வந்நிலையில் - அநாதியேதானு தானுநீங்காமல் நின்றநிலையிலே,— ஒன்றுகாம விரண்டாகாமல் - தானு தானுமொன்றுபடுவதுஞ்செய்யாம விரண்டுபடுவதுஞ்செய்யாமல்,—* ஒன்றுமிரண்டு மின்றுகாமல் - தானும்யானும் ஒன்றுபட்டுநிற்கிறதும் பெறுவானும்பேறுமா யிரண்டுபட்டு நிற்கிறதுமில்லையாகாமல்,—தன்னதுபெருமைதாக்கானுயினு மென்னதுபெருமை யெல்லாமெய்தி - தனக்குண்டான சர்வஞ்ஞத்துவம் பஞ்சகிருத்தியமுமெனக் குண்டாக்கினனில்லையாயினு மெனக்குண்டாயிருக்கப்பட்ட விச்சாஞானக்கிரியைகளையும் வியாத்தி வியாபகங்களாகிய பெருமையு மிவைகளெல்லாந் தன்னுடையபூரணத்திலே யடக்கிக்கொண்டு, — தன்னை யெனக்குத்தருவதையன்றியு மென்னையு மெனக்கேதந்து - தன்னுடைய வாகந்த

---

* ஒன்றுகாமலிரண்டாகாம லொன்றுமிரண்டுமின்றுகாமல் என்பதற்கு. பேதமுமபேதமும் பேதாபேதமுமாகாமல் என்று பொருளுரைப்பினுமாம்.

சொலுபத்தை யெனக்குக் கடாகூதித்தருமன்றியே யந்தப்பே
ரின்பத்தோடுங்கூடி யநுபவித்திருக்கிற வான்மபோதமாகிய
நிற்றறிவுகெடாமற் கெட்டுநிற்கிறமுறைமையு மெனக்குக் கடா
கூதித்தருளி,—தன்னதுபோரானந்தப் பெருங்கடலதனு ளாரா
வின்பமளித்து - தன்னுடைய பரிபூரணமாகிய வாகந்தவெள்ள
மான பொியவருட் சுழுத்திரத்திலே விளையப்பட்டிருப்பதாய
வொருகாலத்திலு மூவட்டாத வின்பத்தை யெனக்குக் கடா
கூதித்தருளி, — நீராவள்ளரும் புறம்புமொழி வின்றிநின்ற வள்
ளன்மைகாட்டி - ஒருகாலத்திலும் விடப்படாம லகம்புறமெங்
கும் பூரணமாய்நின் றனவாதரமு மறிவித்துநிற்கிற வளப்பாட்
டையுங் தரிசிப்பித்து,— மலராடியருளியமன்ன - காமனை மலர்
போன்ற ஸ்ரீபாதாந்தத்தைக் கடாகூதித்தருளின தம்பிரானே,—எங்
கோன் - எமக்குக் கர்த்தாவாயுள்ளவன், — வார்புனற்பெண்ணை
வெண்ணெய்க்காவலன் - மென்மேலும் வருகிறபுனலிலே
பொருகப்பட்ட பெண்ணையாற்றையுடைய திருவெண்ணெய்
நல்லூருக்குக் கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்டவன், — மெய்கண்டதே
வன் - மெய்கண்டதேவரென்கிற திருநாமத்தினையுடையவன்,
—அன்னனல் - எனக்குச் சுவாமியாயிருக்கிறவன், — அருளா
லதன் -தனதருளே கோயிலாகவெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட
வன்,—நன்னனிய - என்னோடுவாருந்திய,—மலரடியாயின
மாய்க்கு மூலகமெயிற்கெல்லாமொருகன்னே ணை - ஆணவமலமூ
லமாயுள்ள மலங்களனைத்தையுமொழித்தருளின தம்பிரானே,—எங்
கோன

யென்றது உடம்புமுதலானவற்றைநீங்கலே தவமாமென்பது கருத்தாகையா லெனவுரிக. இதற்கு பி-ம். திருவாசகம். "பாவி யேற்குமுண்டாங்கொல் பரமாகுந்தப்பழங்கடல்சேர்ந், தாவி யாக்கையாவெனவதன்யாதுமின்றியறுதலே." எ-ம். திருவள் ளுவப்பயன். "மற்றுக்கொடாப்பாடெனன்கொல் பிறப்பறுக்கு மெற்றூர்க்குடம்புமிகை," எ-ம். கண்டுகொள்க, அந்த மாறி யில்லவன். எ-கு. முடிவுமுதலுமில்லாதவனென்று பொருள் கூறியதேதென்னில் சிவன்சோற்றமும் பிறப்பில்லாதவனுமையா லே யப்படிச்சொன்னதெனவுரிக. இதற்கு. பி-ம். திருவெம் பாவையில். "ஆதியுமந்தமுமில்லாவவரும்பெருஞ்சோதியை." என்பது கண்டுகொள்க. இனிவந்து. எ-கு. ஆசாரியமின்மை மாக வெழுந்தருளியென்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம். திரு வெம்பாவையில். "இங்குநம்மில்லங்கடோறு மெழுந்தருளிச் சங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சோதியனே." எ-ஙு. கண்டு கொள்க. குரக்குமனந்துக்கொடியோன் பரக்குப்பாபாவனைக்குலந் தந்து. எ-கு. பிரபஞ்சவியாபந்நிலையவையாகுக்குவித்து எண்ணு பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். "நிலை விட், டுலகுடவிற்சென்றுடங்குமாறுபோன்மீளா, துயிலெழல்பா தந்தையுற்று." எ-ஙு. கண்டுகொள்க. இருள்வெளியாகுமாறு மெனினு மறுந்து. எ-கு. கேவலசகல பிரளயமுதியநிலையென்னு பொருள்கூறியதேதென்னில் கேவலத்திலானவனைத்தான் மலமு புண்டுகிடைக்கையா லிருளென்றவதனைமிக. சகலத்திற்கேவ யாதி தத்துவங்களோடுங்குமிடத் தீவிக்கையா லொளியென்னு தெனவுரிக. இதற்கு. பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "பகலுமாய மொழிந்தற்கு" என்னுஞ் செய்யுளில் "நிலவிலருமிலையுமையாள் விருள்வெளியாந்தன்மையெய்தும்." எ-ஙு. கண்டுகொள்க. இனிவந்து புகுதலுஞ்சென்று நீங்கலுமின்றியொன்றாய்நின்ற வங்கியலயில். எ-கு. சிவனுன்மானவவத்துகூடாவியில்லை. ஆன்மா

லெனல் ஏ. சிலரோக் கூடலுயிலிலையென்ற லொருள் கூறியதற்கு மி - ம். கோபத்தினிப்படியே தலைவியில். உள்ளவென்றல் ஈங்கதாலெனவரித்திருந்தனென்றினில்ல, கள்ளமில்லாமற்கூடுங்கழல்போற்றி'' ஏ - து. கள்ளமெனகாள். தெள்ளாமை விளக்கூடாகாமை லொன்ற லினாள்ளெ மில்லாமையும் ஏ - ரு. அஃறினைக்கு நினைந்த லினாள்ளெ மொயிற்றுக்குயிடத்திற் றெள்ளாமையிடத்தில் நினைவெனத்தன்ற லினாள்ளெடத்தில் நினைவெனல் லினாள்ளெமை யிலாமையும் லொன்ற லுயர்திணைக்கூறியதற்கு. மி - ம். நினைப்பினாளெனத்தில். ''ஐடலுயிர்க்கள்ளெ னைபுகுங்கொலறிதோழிகாரெதிர்ந்தது.'' ஏ - ம். நிற்றல் கள்ளமைத்தில் மன்றை நிலையில். ''ஐளைபறிலெனாரஞ்சுமிடனுமிலை, வெள்ளைமனத்தொடுநின்றேனெவ்வினைசெய்தனெனிற், கள்ளமிலாளெனுங்கள்ளாமைகாக்குமே.'' ஏ - ம். கள்ளமிலாளெள. இதனாள் தலைவி தன்னைவந்து குறைநயப்பிக்கும் தோழிக்குத் தலைவன் குறைநயப்பிக்கவேண்டுமென்றது. ஏ - ரு. அவ்வாறு நயப்பிக்கும் வகைமுறைமை படுத்த வேறுவேறுதிணைப்பெயர்களோடு இன்னாவினைப்பயனிலை யொன்ற லுயர்திணைப்பெயரோடு வ

னிணைக்குளிகையொளிப்பதுபோலடக்கி.'' எ - நு. கண்டு கொள்க. இனிதன்னெனக்குத்தருவதையன்றியும். எ - கு. பி - ம். சித்தியாரில். ''இந்தனத்தினெரிபாலினெய்.'' என்னுஞ் செய்யுளிலே ''தாளுகித்தன்னுருவப்பரப்பையெல்லாங் கொடு புகுந்துபதிப்பனிவன்பாலே.'' எ-ம். திருவாசகத்தில். ''தக்க துன் றன்னைக்கொண்ட தென்றன்னைச்சங்கரா வார்கோலோ சதுர்த்த, ரந்தமொன்றில்லாவானந்தம்பெற்றேறன் யாதுநீபெற்ற தொன்றென்பால்.'' எ-ம்.கண்டுகொள்க. என்னையுமெனக்குத் தந்து. எ-கு. அந்தச் சிவாநுபவத்தை யநுபவிக்கின்ற சிற்றறி வுங்கெடாமலென்றுபொருட் கூறியதேதென்னில் சிற்றறிவு கெட்டாலநுபவிப்பாரில்லாதாகையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. மூத்தியிலான்மாநின்றநுபவிக்குமென்பதற்கு. பி - ம். உண்மைவிளக்கத்தில். ''மூத்திதனில்மூன்றுமுதலுமொழியக் கேள்.'' என்ற பாட்டும். சித்தியாரில். ''உயிர்தானுஞ்சிவாநு பவமொன்றினுக்குமூர்த்தே.'' எ - ம். சொன்னதிப் பொருள் பற்றியெனவறிக. ''தன்னதுபோராகந்தப் பெருங்கடலதனு ளாராவின்பமளித்து.'' எ - கு. அருட்சமூத்திரத்திலே விழாவப் பட்ட வின்பத்தை யெனக்குங் கடாகூடித்தென்று பொருள்கூறி யதற்கு வி-ம். சித்தியாரில். ''சித்தாந்தத்தேதசிவன்றன்திருக் கடைக்கண்சேர்த்திச்சகமொன்றிலேசிவன்மூர்த்தராக, வைத் தாண்டுமலக்கழுவிஞானவாரிமடுத்தாகந்தம்பொழிந்து.'' எ-நு. கண்டுகொள்க. நீராவுள்ளும் புறம்பு மொழிவின்றிநின்ற வள் ளன்மைகாட்டி. எ - கு. ஒருகாலத்திலும் விடப்படாமல் சிவ னுள்ளும் புறம்புமாய்நிறைந்து நிற்பனென்று பொருள்கூறிய தற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். ''உம்பர்கட்காசேயாழிவற நிறைந்தயோகமே'' எ - கு. கண்டுகொள்க. மலராடியருளிய மன்னனெங்கோன். எ - கு. தாமரைமலர்போன்ற பூநீபாதத் தைக் கடாகூடித்தருளினவனென்று பொருள்கூறியதற்கு பி-ம்.

திருவெம்பாவையில். "சென்கமலப்பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை." எ-து. கண்டுகொள்க. அருளாலயத்தன். எ-ரு. அருள்கோயிலாக வெழுந்தருளியிருக்கப்பட்டவனென்று பொருள்கூறியதேவதன்னில் சிவன் தனதருளாகிய சத்தியுடம்பாக வெழுந்தருளி யிருக்கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "நீடுமாசத்திநிகழிச்சாதனநின்றநிலையத் தாவதனினிமலன்மேயவி, காடனியகருணைதிருவுருவமாகி." எ-ம். சித்தியாரில். "காயமேமாமாயையன்றுகாண்டபதிசத்திதன்னல்." எ-ம். திருவாசகத்தில். "உடையானடியிருத்தி. எ-ம். வருமேதுக்கினைக் கண்டுகொள்க. இனிமலமூலாயினமாய்க்குஞ். எ-ரு- ஆணவமல மூலாயினவெல்லாவற்றையுஞ் சேதனம்பன்னினவனென்று பொருள்கூறியதற்கு. பி-ம். போற்றிப்பஃறொடையில். "முன்னின்றமூலமலந்தீர்த்தாட்கொள்ளை. எ-ம். சித்தியாரில்." தத்துவவினக்கத்தில். "கதிதருகாழிமன்கட்டிடும் பாசங்கண்மூன்றனைவதாம், புதிதருமாண்வம்போகஞ்செய்கன்மமூலமலையடுமா, முதியதுதூளெனின்றமூன்பினில்வந்துறுசேதனர்க, ளதிகமலைறப்பனவாயிரகோடிவிருத்திகளே," எ-ம். கண்டுகொள்க. உலகவுயிர்க்கெல்லாமொருகண்ணே. எ-ரு. சான்றோர்மனக்கருத்தும் ஞாறிவாகுபின் றறிவிக்கிறவெனன்ற சேதனரில். ஆதித்தனெனின்றுயிருந்தும் பலகண்களருத்தருங் காட்டாதிருப்பதோவெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "கண்களட்டிருளினிலெடியாலோட்டுவிளையப்போலுலகீசன்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இவ்வாறு வியாக்கினையஞ்செய்யப்பட்ட விக்த இருபாவிருபதிலுஞ் சொல்லும் தானுக்குரச் செய்யுட்களோடாறு மாசாரியனைச் சீடனெல்லாஞ் சூழ்ந்திருக்குவிலைடையமாக வாசாரியராருளிச்செய்யப்பட்ட சொற்கிளையெல்லா மினவுஞ் சீடனெ மறைத்தமொழியாகவுரைகையா லாசாரிய ராருளிச்செய்தவெல்லாஞ் சீழ்ப்படுத்

சீவகன்சொல்லே மேற்பட்டு வருமணைத்துப் பொருளெனக்கொள்
வாருமுளர். அது சித்தாந்தப்பொருளுக்கு விரோதமெனவறிக.
அப்படியாயுல் வேறுபொருள் கொள்ளுமிடத்து மற்றுமூலன்
டான நூல்களேயோதியறிந்து குருமுகமாகக்கேட்டறி
ந்து சம்பிரதாயம்வந்த சித்தாந்திகளுக்கெதிரிய தர்க்கோபாதி
கொண்டறிவார்க் கறியப்படாதெனவறிக. அப்படியாசானியர்
சத்தியமுரு சீவகன்சொல் லசத்தியமென்னுங் குருத்துரோகத்தி
யிற்நாலுக்கு வியாக்கியை யெழுதினதேதுவதன்மேல் மலமுனைகள்
ஞாலத்து என்னு மூநூலகவலிலே சீரியருளம் நிறையையுடைத்
தாலென்று சீவகன் கூறியதற்குத்தரமாக வாசானியர் அபக்குவ
பக்குவக்குறிப்பார்தருளினவும் குருமூதலாய். எ - ரு. வெரு
நாம்சொன்னவுத்தங்களை மாறுபாடாகக் கொள்ளுகையாலே
நாங்கோபித்துக்கொண்டோமென் றாசானியர் திருவுளம்பற்ற
கையாலே யாசானியர் திருவுளம்பற்றினதே தத்தியம். அந்தவா
சானியர் வாக்கியத்துக்குச் சாத்திரசம்மதி யெழுதினதேதுவதன்மேல்
ஆசானியர் திருவுளம்பற்றினது சத்தியமென்றுணர்ந்து குரு
முகாந்தரமாகக்கேட்டு அநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருபாவிருபஃது மூலமும் உரையும்

மூற்றிற்று.